

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

Τριμηνιαία Έκδοση της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 117 ♦ ΑΠΡΙΛΙΟΣ-ΜΑΪΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2011 ♦ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ [πρώην Μέγαρο Σχολής Ευελπίδων] ΤΗΛ.: 210.88.27.380, FAX: 210.88.41.529

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΩΣ ΜΟΧΛΟΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

(και πως αντιμετωπίζεται από την Πολιτεία) του Χαράλαμπου Αθανασίου Προέδρου της Ένωσης

Η Δικαιοσύνη αποτελεί τον πιο αξιόπιστο θεσμό, που στηρίζει το δημοκρατικό καθεστώς κάθε χώρας. Κάθε χώρα, που θέλει να ονομάζεται δημοκρατική και στην οποία λειτουργεί αποτελεσματικά το Κράτος Δικαίου.

Συνεπώς, η εικόνα της Δικαιοσύνης στο εσωτερικό μιας τέτοιας χώρας, ενδυναμώνει τους θεσμούς,

αξιοποιεί τις αρετές της και ενισχύει την πίστη των πολιτών για ισονομία και αξιοκρατία.

Στο εξωτερικό, αποτελεί την βιτρίνα της χώρας με ουσιαστική λαμπερότητα και απόλυτη καθαρότητα, με αποτέλεσμα να εμπεδώνεται η αντίληψη για ευνομούμενο κράτος, να προσελκύονται οι επενδυτές και, κατ' αποτέλεσμα, να αναπτύσσεται η παραγωγική διαδικασία της Χώρας.

Ας είμαστε ρεαλιστές. Ο ξένος αλλά και ο εγχώριος επενδυτής δεν αρκείται μόνο στην ορθή απονομή της Δικαιοσύνης. Επιθυμεί (και αυτό κυρίως) ταχεία απονομή της για να ξεκαθαρίζουν γρήγορα οι εκκρεμότητες και απρόσκοπτα να προχωρεί η λειτουργία των επιχειρήσεων.

Έτσι, εύκολα, επενδύει κεφάλαια με συνέπεια και ο ίδιος να νοιώθει ασφαλής και η χώρα να αναπτύσσει την παραγωγική δυναμική της.

Η ταχεία και ορθή απονομή της Δικαιοσύνης προϋποθέτει υποδομές και οι υποδομές απαιτούν χρήμα. Επάρκεια δικαστικών λειτουργών και υπαλλήλων, αποτελεσματική μηχανοργάνωση, απεριόστους δικαστές από άλλες έννοιες (βιοποριστικές, οικονομικές...) Με λίγα λόγια καλά αμοιβόμενοι, για να μπορούν, απεριόστως, να ασχολούνται με τα υψηλά καθήκοντά τους.

Τί πράττει όμως η Πολιτεία σήμερα γι' αυτό; Υποβαθμίζει τους δικαστικούς λειτουργούς, εντάσσοντάς τους στο ΙΚΑ, συρρικνώνει τις αποδοχές τους, δεν καλύπτει τις κενές οργανικές θέσεις, αμφισβητεί ενίοτε την αντικειμενικότητα και αμεροληψία τους και ενθαρρύνει δημοσιογράφους και δημοσιογραφούντες καθηγητές να επιτίθενται κατά της Δικαιοσύνης και των λειτουργών της.

Από την άλλη πλευρά, όμως, ζητά επιτάχυνση των δικών, υπεράνθρωπες προσπάθειες για διεκπεραίωση των υποθέσεων, ταχύτητα για την εκδίκαση υποθέσεων διαφθοράς πολιτικών και κρατικών αξιωματούχων και υποθέσεων με μεγάλο κοινωνικό ενδιαφέρον.

Πώς όμως θα επέλθει η ταχύτητα απονομής της Δικαιοσύνης όταν η Πολιτεία σήμερα έχει μειώσει τις συνολικές αποδοχές των δικαστικών λειτουργών κατά 35%; Όταν σκέπτεται ακόμη και άλλες μειώσεις και ειδικά της αποζημίωσης για ταχύτερη διεκπεραίωση των υποθέσεων; Αγνοεί ή ηθελήμενα αποσιωπά ότι αν ο Δικαστικός λειτουργός δεν εργασθεί στο σπίτι του πέραν του συνήθους δημοσιοπαλληλικού ωραρίου, απογεύματα, Κυριακές, εορτές κλπ., δεν «βγαίνει η δουλειά»;

Συνέχεια στη σελ. 4

ΟΧΙ ΑΛΛΕΣ ΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΔΟΧΩΝ ΜΑΣ

Οι Δικαστικοί Λειτουργοί έχουμε υποστεί, μέχρι στιγμής, τη μεγαλύτερη μείωση των αποδοχών μας απ' όλους τους εργαζομένους στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, οι δε συνολικές αποδοχές μας είναι, τηρουμένων των αναλογιών, οι μικρότερες απ' αυτές των συναδέλφων μας στην Ευρωζώνη και όχι μόνο, μηδέ των Τούρκων συναδέλφων εξαιρουμένων.

Κάθε περαιτέρω μείωση τους, κείται εκτός των συνταγματικών ορίων, υποβαθμίζει το λειτουργήμα μας και σηματοδοτεί έντονες αντιδράσεις των μελών μας, με απρόβλεπτες συνέπειες, οι οποίες, σε κάθε περίπτωση, μειώνουν και το κύρος της χώρας.

Εξάλλου, το Δικαστικό Μισθολόγιο είναι ειδικό, προβλεπόμενο από το Σύνταγμα και ως εκ τούτου είναι ανεξάρτητο και δεν μπορεί να ενταχθεί ή να συσχετισθεί με άλλα μισθολόγια.

Σε κάθε περίπτωση, όλοι οι λειτουργοί του Κράτους (Βουλευτές-Υπουργοί-Δικαστικοί Λειτουργοί), πρέπει να έχουν την ίδια μισθολογική αντιμετώπιση, στην οποία πρέπει να συμπολογίζονται όλα τα επιδόματα, καθώς και οι αποζημιώσεις των Βουλευτών από τη συμμετοχή τους στις Επιτροπές της Βουλής, έτσι ώστε να μην υπάρχει η παραμικρή διαφοροποίηση. Μόνο τότε θα μπορούμε να καυχόμαστε ότι στη χώρα μας λειτουργεί το Κράτος Δικαίου.

Όλα αυτά, οι Πρόεδροι των Ενώσεων, τα καταστήσαμε σαφή στους αρμόδιους Υπουργούς, τονίζοντας ιδιαίτερα, ότι σε περίπτωση που μειωθούν τα επιδόματα και ειδικά αυτό της ταχύτερης διεκπεραίωσης των υποθέσεων, οι δικαστικοί λειτουργοί δεν είναι διατεθειμένοι να εργάζονται πέραν του συνήθους ωραρίου (ώρα 15.00) και, βέβαια, ούτε απογεύματα, ούτε εορτές και αργίες στα σπίτια τους και θα απαιτήσουν γραφεία στα δικαστικά καταστήματα, εργαζόμενοι μόνο σ' αυτά (γραφεία) και μόνο μέχρι ώρας 15.00.

Μπορεί η Πολιτεία να διαθέσει γραφεία σε 4.000 δικαστικούς λειτουργούς όλων των κλάδων και βαθμίδων; Μπορούν οι πολίτες να ανεχθούν μια βραδεία απονομή της Δικαιοσύνης; Αυτά ας τα αναλογισθεί η Πολιτεία πριν ενεργήσει ο,τιδήποτε, και πριν είναι αργά.

Χαράλαμπος Αθανασίου

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Βλέπε στη σελίδα 4, σχητικό έγγραφο προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης.

Ο ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ μέχρι τώρα Πρόεδρος της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής, νέος ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ.

Η Αντιπρόεδρος του Α.Π. ΠΕΝΑ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, νέα ΠΡΟΕΔΡΟΣ του Ανωτάτου Δικαστηρίου της χώρας.

Βλέπε σελ. 2

ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ πάλι στο προσκήνιο; του Γ. Μανωλίδη, Γεν. Γραμματέα της Ένωσης

Και πάλι, όπως αιφνίδια, μέλη της Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής, που είχε συσταθεί επί Υπουργίας Καστανίδη, θέτουν θέμα σύντμησης των Δικαστικών Διακοπών (Βλ. σχετικά δημοσιεύματα). Αγνοούν όμως ή φαίνεται ότι αγνοούν: α) ότι οι δικαστικές διακοπές δεν αποτελούν χρόνο ανάπαυσης (άδειας) των δικαστικών λειτουργών, αλλά καθιερώθηκαν προς το συμφέρον του δικαζόμενου πολίτη, με την έννοια ότι κατ' αυτές οι δικαστές περαιώνουν την εκκρεμότητα τους και, βέβαια, λαμβάνουν και την άδεια τους, β) ότι ουδείς δικαστικός λειτουργός, ειδικά από αυτούς που υπηρετούν στα μεγάλα δικαστήρια, δεν λαμβάνει πραγματική άδεια πάνω από 20 ημέρες (μερικοί συνάδελφοι και καθόλου, λόγω του φόρτου των δικογραφιών) και γ) η απόδοση των συναδέλφων, σε επεξεργασία δικογραφιών και έκδοση αποφάσεων κατά τις διακοπές, δεν υπολείπεται, κατά μέσο όρο, της απόδοσης τους κατά τους λοιπούς μήνες του δικαστικού έτους. Συνεπώς, για ποιες διακοπές μιλάμε;

Ο Πρόεδρος της Ένωσής μας κ. Χαρ. Αθανασίου, ήταν σαφής και απόλυτος στο θέμα αυτό, τόσο κατά τη σύσκεψη που έλαβε χώρα στο ΣΤΕ, όσο και σε πρόσφατες παρεμβάσεις του. Αντικρούοντας τους επικριτές, που έκαναν λόγο για μακράς διάρκειας διακοπές, ανέπτυξε τα όσα προανέφερα και με στατιστικά στοιχεία αποστόμωσε όσους είχαν αντίθετη άποψη.

Έτσι, η ιδέα για σύντμηση των δικαστικών διακοπών ελπίζουμε ότι θα εγκαταλειφθεί, οριστικά, αυτή τη φορά.

Συνάδελφοι, η εποχή είναι δύσκολη και τα θέματα πολλά και φλέγοντα. Η αντιμετώπισή τους θέλει αποφασιστικότητα, επιχειρηματολογία και σοβαρότητα. Είμαστε δώ για συνεχή αγώνα και επαγρύπνηση. Σας θέλουμε στο πλευρό μας.

ΕΪΠΑΝ

Α. Ο πρόεδρος της Ένωσής μας κ. Χαράλαμπος Αθανασίου, (για τις επιθέσεις κατά της Δικαιοσύνης): «Τα πολιτικά πρόσωπα, που επιρρίπτουν ευθύνες στους Δικαστικούς Λειτουργούς για δήθεν συγκάλυψη σκανδάλων ή καθυστερήσεις στη διαλεύκανσή τους, δεν προσφέρουν καλές υπηρεσίες στο πολιτικό σύστημα της χώρας, το οποίο είναι ταγμένοι να υπηρετούν»

Β. Ο πρώην Υπουργός Δικαιοσύνης, καθηγητής κ. Μιχ. Σταθόπουλος, (με αφορμή την άρνηση του Προέδρου και του Εισαγγελέα του Α.Π. να προσέλθουν στην Βουλή προς ακρόαση): «Αν οι Βουλευτές θέλουν ενημέρωση και την επιζητούν, ας πάνε στα γραφεία του Προέδρου και του Εισαγγελέα του Α.Π.»

Γ. Ο πρώην Πρόεδρος του Συνασπισμού, δικηγόρος κ. Νίκος Κωνσταντόπουλος, (για την ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης): «Οι θεσμικοί εκπρόσωποι της Δικαιοσύνης δεν είναι υπάλληλοι ούτε υπόλογοι στην εκτελεστική εξουσία» και χαρακτηρίζει ως «τετριμμένα πολιτικοκυβερνητικά σοφίσματα και θεωρήματα την προσπάθεια απόδοσης ευθυνών στους Δικαστές για την παραγραφή αδικημάτων που διέπραξαν πολιτικοί».

Ο ΝΕΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Ο Μιλτιάδης Ηλ. Παπαϊωάννου, 64 ετών σήμερα, γεννήθηκε στη Λυκαυρία Καλαβρύτων του Νομού Αχαΐας. Σπούδασε νομικά και πολιτικές επιστήμες και ασκεί το επάγγελμα του δικηγόρου.

Εκλέγεται βουλευτής Β' Αθηνών από το 1981. Η δράση του στο ΠΑΣΟΚ αρχίζει από τις ομάδες Πρωτοβουλίας, από την πρώτη μέρα ίδρυσής του.

ΟΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ ΤΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΤΟΥ:
Στην Κυβέρνηση διετέλεσε:

- Υπουργός Δικαιοσύνης (1985)
- Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων (1996)
- Υπουργός Επικρατείας (2000)
- Υφυπουργός Εσωτερικών (1982)
- Υφυπουργός Προεδρίας και Κυβερνητικός Εκπρόσωπος (1986)
- Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας (1993)

Στη Βουλή:

Εξελέγη βουλευτής Β' Αθηνών στις εκλογές του 1981, 1985, του 1990, 1996, του 2000, 2004 και 2009.

Σήμερα είναι:

- Πρόεδρος της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας.
- Μέλος της Διαρκούς Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.
- Μέλος της Επιτροπής δημοσίων επιχειρήσεων, τραπεζών, οργανισμών κοινής ωφελείας και φορέων κοινωνικής ασφάλισης.

Στο παρελθόν έχει διατελέσει:

- Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ
- Μέλος της Επιτροπής για την Αναθεώρηση του Συντάγματος
- Μέλος των Κοινοβουλευτικών Επιτροπών Δημόσιας Διοίκησης, Θεσμών και Διαφάνειας, Κοινωνικών Υποθέσεων, Μορφωτικών Υποθέσεων και Ευρωπαϊκών Υποθέσεων

Στο κόμμα:

- Μέλος του Εθνικού Συμβουλίου του ΠΑΣΟΚ και της Κεντρικής Επιτροπής.
- Μέλος του Εκτελεστικού Γραφείου (1993-1996 και 2005-2006)
- Γραμματέας της Επιτροπής Αυτοδιοίκησης (ΕΑΤΟΠ) και της Επιτροπής Διαφώτισης (1976-1985).
- Σύμβουλος του Γιώργου Παπανδρέου για θέματα πολιτικού συστήματος και Δικαιοσύνης (2008-2009).

Άλλες Δραστηριότητες

- Επίτιμος Πρόεδρος των απανταχού Καλαβρυτινών
- Μέλος του Δ.Σ. του Ομίλου «Γιώργος Γεννηματάς»

Ο ΝΕΟΣ ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Ο Νικόλαος Κανελλόπουλος γεννήθηκε στην Αθήνα το 1960. Είναι δικηγόρος στον Άρειο Πάγο, μέλος του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών από το 1990 και εταίρος- διαχειριστής της δικηγορικής εταιρείας «Νικόλαος Κανελλόπουλος & Συνεργάτες», μέλος του διεθνούς δικτύου δικηγορικών εταιριών InternationalJurists.

Έχει σπουδάσει νομικά στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης (1988) και Πολιτικές & Οικονομικές Επιστήμες στο Πάντειο Πανεπιστήμιο (1984), ενώ έχει παρακολουθήσει μεταπτυχιακές σπουδές στο Δημόσιο και Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο, στο Πανεπιστήμιο Nice Γαλλίας (1984-1986) καθώς και Κοινωνικό Δίκαιο στο «Institut Européen des Hautes Etudes Internationales», Nice (1985).

Διετέλεσε Πρόεδρος του Ελληνικού Οργανισμού Τουρισμού (Ε.Ο.Τ.) από το Δεκέμβριο του 2009 έως τον Ιούλιο του 2011 και Πρόεδρος της Επιτροπής διαχείρισης κρίσης, ενώ είναι Αντιπρόεδρος του Δ.Σ. του Συνδέσμου Δικηγορικών Εταιρειών Ελλάδος (Σ.Δ.Ε.Ε.) και Μέλος της Οργανωτικής Επιτροπής SpecialOlympics 2011. Υπήρξε επί σειρά ετών (1999-2010) Σύμβουλος του Δ.Σ. του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών (Δ.Σ.Α.) και Υποψήφιος Πρόεδρος ΔΣΑ (2008). Στα πλαίσια της έντονης αυτής δραστηριότητάς του, υπήρξε μεταξύ άλλων επιτροπών και Μέλος της Εθνικής Αντιπροσωπείας της Ένωσης Βαλκανικών Δικηγορικών Συλλόγων (UBBA), Μέλος του InternationalBarAssociation (I.B.A.), Μέλος της BlackSeaCountriesBarsAssociation, Μέλος της Επιτροπής Διεθνών Σχέσεων Δ.Σ.Α., Μέλος της Επιτροπής Κτηματολογίου, Μέλος του Πειθαρχικού Συμβουλίου Δ.Σ.Α., Μέλος της Επιτροπής για το Ξέπλυμα Βρώμιου Χρήματος, ενώ ήταν ο βασικός εισηγητής του θεσμού της Διαμεσολάβησης και Μέλος της σχετικής Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής.

Είναι εκδότης του τριμηνιαίου Νομικού Περιοδικού «ΔΙΚΑΙΟΡΑΜΑ» και της ηλεκτρονικής εφημερίδας «ΔΙΚΑΙΟΡΑΜΑ News» (www.dikaiorama.gr) από το 2005. Έχει πλούσια αρθρογραφία και δημοσιεύσεις στον περιοδικό και ημερήσιο τύπο, σε νομικά και πολιτικά θέματα καθώς και σε ζητήματα τουριστικής πολιτικής και ανάπτυξης.

Ο ΝΕΟΣ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Ο Γιώργος Σ. Πεταλωτής γεννήθηκε το 1964 στη Κομοτηνή.

Σπούδασε νομικά στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και στη συνέχεια παρακολούθησε προγράμματα Νομικής Ορολογίας, Γλώσσας και Πολιτισμού στο Πανεπιστήμιο της Χαϊλδεβέργης.

Μετά την ολοκλήρωση των σπουδών του άσκησε τη μαχόμενη

δικηγορία επί 17 χρόνια.

Εξελέγη πρώτο σε ψήφους μέλος του Δ.Σ. του Δικηγορικού Συλλόγου Ροδόπης από το 1993 έως το 2002, ενώ στη συνέχεια διεκδίκησε επιτυχώς το αξίωμα του Προέδρου από το 2002 έως 2007 (δύο θητείες), θέση από την οποία παραιτήθηκε το καλοκαίρι του 2007, ενόψει των βουλευτικών εκλογών. Παράλληλα εξελέγη μέλος της Συντονιστικής Επιτροπής της ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων της χώρας από το 2002 έως το 2005.

Ξεκίνησε την πολιτική του δράση στον τομέα της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης ως Γραμματέας του Νομαρχιακού Συμβουλίου Ροδόπης το 1998, ενώ στις εκλογές της τοπικής αυτοδιοίκησης του 2002 και του 2006 κατέλαβε τη θέση του Προέδρου του Νομαρχιακού Συμβουλίου.

Εκλέχθηκε μέλος της Περιφερειακής Επιτροπής ΠΑΣΟΚ Αν. Μακεδονίας- Θράκης το 2004 έως το 2007 και στη συνέχεια ορίστηκε μέλος του Τομέα Τεκμηρίωσης του ΠΑΣΟΚ. Συγχρόνως, επέδειξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τα ζητήματα του Τομέα Απόδημου Ελληνισμού.

Τον Σεπτέμβριο του 2007 εξελέγη βουλευτής του Ελληνικού Κοινοβουλίου στο Νομό Ροδόπης. Κατά τη διάρκεια της θητείας του υπηρέτησε σε διάφορες Κοινοβουλευτικές Επιτροπές, ενώ ορίστηκε εισηγητής του Κοινοβουλευτικού Τομέα Εργασίας (ΚΤΕ) Επικρατείας του ΠΑΣΟΚ, με βασική αρμοδιότητα τα ΜΜΕ.

Πρωτοστάτησε, ως Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Ροδόπης, στη δημοσιοποίηση του ζητήματος του Βατοπεδίου και ως βουλευτής ορίστηκε μέλος της Εξεταστικής Επιτροπής για την υπόθεση αυτή.

Ανέπτυξε δράση ως πρώτος ανταποκριτής στην Ελλάδα του Ελληνικού Συμβουλίου για τους Πρόσφυγες σε ζητήματα χειρισμού ασύλου, συνεργαζόμενος με την Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες.

Στις εκλογές της 4ης Οκτωβρίου 2009 επανεξελέγη Βουλευτής και ανέλαβε καθήκοντα Υφυπουργού στον Πρωθυπουργό και Κυβερνητικού Εκπροσώπου, θέση στην οποία παρέμεινε μέχρι τις 17 Ιουνίου του 2011.

Στον ανασχηματισμό της 17 Ιουνίου 2011, ο Γιώργος Πεταλωτής ανέλαβε τη θέση του Υφυπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Είναι παντρεμένος με τη συμβολαιογράφο Κλεοπάτρα Α. Στογιαννίδου, με την οποία απέκτησαν την 13χρονη, σήμερα, Αλεξάνδρα.

ΝΕΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Α.Π. Γεώργιος Χρυσικός

Ο νέος Αντιπρόεδρος του Αρείου Πάγου Γεώργιος Χρυσικός του Γερασίμου γεννήθηκε το 1948 στη Ρόδο του νομού Δωδεκανήσου όπου τελείωσε γυμνάσιο και το λύκειο. Μετά τη φοίτηση του στη νομική σχολή του

πανεπιστημίου Αθηνών και την εκπλήρωση των στρατιωτικών του υποχρεώσεων επί 24 μήνες διορίστηκε ύστερα από διαδοχικές εξετάσεις στις οποίες πρώτευσε Δόκιμος Ειρηνοδίκης Χαλκίδας τον Αύγουστο 1974 και Πάρεδρος στο Πρωτοδικείο Αθηνών τον Απρίλιο 1975. Η εξέλιξή του ήταν σταθερή και διαρκής. Προήχθη στο βαθμό του Πρωτοδίκη Σύρου τον Ιούνιο 1977, του Προέδρου Πρωτοδικών Πρέβεζας τον Ιούνιο 1990, του Εφέτη Ναυπλίου τον Ιούνιο 1995, του προέδρου Εφετών Αθηνών τον Ιούνιο 2005, του Αεροπαγίτη τον Ιούνιο 2007 και του Αντιπροέδρου του Αρείου Πάγου τον Ιούνιο 2011. Στα ενδιάμεσα χρονικά διαστήματα επί σειρά ετών υπηρέτησε στα δικαστήρια του Πρωτοδικείου, του Εφετείου Αθηνών και του Αρείου Πάγου, όπου συμμετείχε ως μέλος συνθέσεων και εισηγητής κατά την εκδίκαση υποθέσεων με γενικότερο νομολογιακό ενδιαφέρον αλλά και κοινωνικό. Θεωρείται από τους συναδέλφους του αλλά και τους νομικούς γενικά άξιος δικαστής με άρτια επιστημονική κατάρτιση, ενώ από όλους χαρακτηρίζεται και ως έντιμος δικαστής, προσόντα που συνετέλεσαν ουσιαστικά στην πρόσφατη προαγωγή του, που χαρακτηρίστηκε από όλους γενικά ως «επάξια».

Η ΡΕΝΑ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΝΕΑ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Α.Π.

Για πρώτη φορά γυναίκα στην Προεδρία του Αρείου Πάγου

Γεννήθηκε στην Κοινότητα Χατζή Πυλίας Μεσσηνίας το έτος 1946. Έλαβε απολυτήριο εξαταξίου Γυμνασίου της Κοινότητας Χατζή Πυλίας Μεσσηνίας κατά το έτος 1964. Το ίδιο έτος (1964) εισήχθη στη Νομική Σχολή Αθηνών. Μετά την αποφοίτηση διορίστηκε το έτος 1969, βοηθός Εισηγητού Δικαστού και υπηρέτησε στο Πρωτοδικείο Καλαμάτας.

Κατά το έτος 1972 έλαβε επιτυχώς μέρος ως βοηθός εισηγητού στις οικείες εξετάσεις και διορίστηκε δικαστικός πάρεδρος στο Πρωτοδικείο Αθηνών και στη συνέχεια προήχθηκε: α) Το έτος 1974 στο βαθμό του πρωτοδίκη και υπηρέτησε στα Πρωτοδικεία: Μεσολογγίου (επί ένα και μισό περίπου έτος), Πατρών (επί έξι περίπου μήνες), Κορίνθου (επί πέντε περίπου έτη) και Αθηνών (επί πέντε έτη), β) Το έτος 1985 στο βαθμό του προέδρου πρωτοδικών και υπηρέτησε στα Πρωτοδικεία Σπάρτης (επί ένα και μισό έτος περίπου) και Αθηνών (επί τέσσερα έτη), γ) Το έτος 1990 στο βαθμό του Εφέτη και υπηρέτησε στο Εφετείο Θεσσαλονίκης (επί δύο έτη περίπου) στο τμήμα ενοχικού και εμπορικού δικαίου και στο Εφετείο Αθηνών (επί έντεκα περίπου έτη) στο τμήμα ενοχικού και εμπορικού δικαίου και σε τμήμα βουλευμάτων, δ) Το έτος 2003 στο βαθμό του προέδρου εφετών και υπηρέτησε στο Εφετείο Θεσσαλονίκης (έξι μήνες περίπου) στο τμήμα βουλευμάτων και στο Εφετείο Αθηνών (δύο έτη περίπου) στο τμήμα του ενοχικού και εμπορικού δικαίου, ε) Το έτος 2005 στον βαθμό του Αεροπαγίτη, στο Α2 τμήμα του Αρείου Πάγου, Ενοχικό και Εμπορικό Δίκαιο και Αναγκαστική Εκτέλεση και, στ) Το έτος 2010 στον βαθμό του Αντιπροέδρου του Αρείου Πάγου στο ανώτερο τμήμα.

ΝΕΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Α.Π. Αθανάσιος Κουτρομάνος

Γεννήθηκε στο Νεοχώρι Καρδίτσας το έτος 1948.

Έλαβε απολυτήριο κλασικού λυκείου της Καρδίτσας κατά το έτος 1966.

Έλαβε πτυχίο της Νομικής Σχολής Αθηνών κατά το έτος 1971.

Μετά την εκπλήρωση στρατιωτικής θητείας είκοσι επτά μηνών, έλαβε επιτυχώς μέρος, ως ακουόμενος δικηγόρος, στις οικείες εξετάσεις και διορίστηκε δικαστικός πάρεδρος στο Πρωτοδικείο Αθηνών.

Στη συνέχεια υπηρέτησε κατά σειρά: (1) Στο Πρωτοδικείο Πύργου Ηλείας επί τέσσερα έτη ως πρωτοδίκης (άσκησε και καθήκοντα ανακριτού επί ένα και μισό έτος). (2) Στο Πρωτοδικείο Πειραιώς επί δέκα έτη ως πρωτοδίκης (σε τμήμα εργατικού και ναυτεργατικού δικαίου, σε τμήματα ναυτικού δικαίου, ως ανακριτής επί τέσσερα έτη και ως εισηγητής πτωχεύσεων επί δύο έτη). (3) Στο Πρωτοδικείο Βόλου, ως πρόεδρος πρωτοδικών, επί τρία έτη. (4) Στο Εφετείο Δωδεκανήσου επί τρία έτη ως εφέτης. (5) Στο Εφετείο Λαρίσης επί έξι έτη ως εφέτης. (6) Στο Εφετείο Αθηνών (σε τμήμα ενοχικού δικαίου) επί ένα έτος ως εφέτης. (7) Στο Εφετείο Θεσσαλονίκης επί δύο έτη (σε τμήμα δημοσίου και σε ποινικό τμήμα). (8) Στον Άρειο Πάγο, ως αεροπαγίτης, επί τέσσερα έτη (σε τμήμα ενοχικού και εμπορικού δικαίου και αναγκαστικής εκτέλεσης).

Χειρίζεται καλώς την αγγλική και μετρίως (πλέον) την γερμανική γλώσσα.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΕΝΩΣΗΣ ΔΙΚΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΩΝ
Πρωτοδικείο Αθηνών (πρώην Μέγαρο Σχολής Ευελπίδων)
Τηλ. 210 88.27.380 - 210 88.41.529

ΕΚΔΟΣΗ

ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΔΙΚΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΩΝ
ΣΥΝΤΑΞΗ-ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Τα μέλη του Δ.Σ.
ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ-ΑΤΕΛΕ-ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΜΙΧΑΗΛ ΛΕΟΝΤΑΚΙΑΝΑΚΟΣ,
τηλ. 210 68.12.457, Ελαιώνος 11, Νολάνηq e-mail: leontaki@otenet.gr

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΣΤΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΜΕ ΘΕΜΑ: ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Στις 3-4 Ιουνίου 2011

Του Τάκη Λυμπερόπουλου, Εφέτη, Αναπληρωτή Γενικού Γραμματέα της Ένωσης

Η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων, τα τελευταία χρόνια, αναδεικνύοντας τις κοινωνικές ευαισθησίες των Ελλήνων Δικαστικών Λειτουργών, έχει πραγματοποιήσει μεγάλο άνοιγμα στην Κοινωνία, με αποτέλεσμα και το κύρος τους να ανέλθει σε υψηλά επίπεδα και οι παρεμβάσεις τους σε ζητήματα κοινωνικά, νομικά και πολιτικά να τύχουν

ευρείας αποδοχής.

Έτσι, μετά τις πρωτοβουλίες της ΕΔΕ για αναθεώρηση του Συντάγματος, την αλλαγή του νόμου «Περί Ευθύνης Υπουργών» και την επιτάχυνση απονομής της Δικαιοσύνης στη Χώρα μας, διοργάνωσε συνέδριο με θέμα «Μετανάστευση και Ανθρώπινα Δικαιώματα». Ένα ακανθώδες ζήτημα με πολλές πτυχές, που απασχολεί πολύ σοβαρά σήμερα όλη την Ευρώπη και ειδικά τη Χώρα μας, λόγω της ανέλεγκτης λαθρομετανάστευσης. Η θεματολογία, διαφοροποιημένη αυτή τη φορά από τις προηγούμενες παρεμβάσεις της Ένωσης για το μεταναστευτικό πρόβλημα και την εμπορία ανθρώπων, είχε ως στόχο την ανάδειξη των παραμέτρων που συνθέτουν το κοινωνικό πρόβλημα της μετανάστευσης έτσι όπως αυτό βιώνεται στις ακριτικές περιοχές της Χώρας, από τους ίδιους τους μετανάστες, τους τοπικούς φορείς, τις αρχές και πως η Πολιτεία με τις λειτουργίες της αντιλαμβάνεται, σχεδιάζει και επιχειρεί να επιλύσει τα ποικίλα προβλήματα που δημιουργούνται.

Το συγκεκριμένο Συνέδριο εντάσσεται στην ευρύτερη συνεργασία που έχει ξεκινήσει η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων με τον Διεθνή Οργανισμό Μετανάστευσης, η οποία έχει ως κύριο στόχο την ευαισθητοποίηση των πολιτών, την αφύπνιση των αρχών και τον εκσυγχρονισμό των τρόπων δράσης. Η πρώτη παρέμβαση έγινε το 2007 στα Χανιά με την διοργάνωση Συνεδρίου με θέμα «Παράνομη Διακίνηση και Εμπορία Ανθρώπων και Ηλεκτρονικό Έγκλημα» και η δεύτερη στην Χαλκίδα το 2009 με το ίδιο θέμα. Η επιλογή της Μυτιλήνης για το φετινό μας Συνέδριο εξυπηρετούσε και άλλους στόχους, εκτός του προφανούς που ήταν η σημειολογία της εξέτασης του ζητήματος σε ένα από τους «δημοφιλέστερους» προορισμούς μεταναστών. Στόχος μας ήταν να αναδείξουμε την διάσταση του ζητήματος της μετανάστευσης μέσα στην τοπική κοινωνία, τη δράση τοπικών φορέων για την διαχείριση των αναγκών των μεταναστών, την καταγραφή των αναγκών της τοπικής κοινωνίας για την αντιμετώπιση αυτού του φαινομένου και την ανάγκη της προώθησης χρηστικών λύσεων που μόνον αυτός που είναι μέσα στο πρόβλημα μπορεί να εντοπίσει. Πολύτιμος αρωγός της Ένωσης μας στην προσπάθεια αυτή ήταν το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο το οποίο με τη χορηγία του, κατέστησε εφικτή την διοργάνωση μιας τέτοιας εκδήλωσης. Ο Δικηγορικός Σύλλογος Μυτιλήνης, ως συνδιοργανωτής, ήταν ο κινητήριος μοχλός του Συνεδρίου και πολύτιμος συμπαράστατος στην οργάνωση και πλαισίωση του. Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου και προσωπικά ο Πρόεδρος του κ. Δημήτρης Καλλιός, είχαν το ενδιαφέρον και την καλοσύνη να μας συνδράμουν από το πρώτο μέχρι το τελευταίο λεπτό της παρουσίας μας στο νησί τους, λύνοντας πολλά προβλήματα. Η Ελληνική Αποστολή του Διεθνούς Οργανισμού

Μετανάστευσης, προσέφερε για μια ακόμα φορά τεχνολογία και πολύ σημαντική υποστήριξη για την ολοκληρωμένη παρουσίαση της επιστημονικής και κοινωνικής διάστασης του θέματος. Επίσης, σημαντικό ρόλο για την επιτυχία του Συνεδρίου έπαιξε και η υποστήριξη που παρείχε ο Δικηγορικός Σύλλογος Χίου.

Η συμμετοχή των συναδέλφων ήταν και πάλι ιδιαίτερα μεγάλη, αγγίζοντας τον αριθμό των 450 συνέδρων και συνοδών (με αρχικό όριο συμμετοχής τους 300) για την μετακίνηση των οποίων χρησιμοποιήθηκαν συνολικά δεκατρείς πτήσεις από Αθήνα και Θεσσαλονίκη και χρησιμοποιήθηκαν οκτώ ξενοδοχεία. Η αθρόα αυτή συμμετοχή, σε συνδυασμό με τον αυξημένο ενδιαφέρον των τοπικών φορέων και παραγόντων προκάλεσε το αδιαχώρητο στον συνεδριακό χώρο του ξενοδοχείου. Παράλληλα, έγινε προσπάθεια, μέσα στον συμπεριεσμένο ελεύθερο χρόνο των συνέδρων και των συνοδών να γίνουν εκδρομές στις πολλές ομορφιές της Λέσβου, την Αγία Παρασκευή, τον Μόλυβο, το Μανταμάδο, την Αγιάσο, το Σίγρι, το Απολιθωμένο Δάσος.

Την πρώτη ημέρα (3 Ιουνίου) το Συνέδριο ξεκίνησε με την παρουσίαση του προγράμματος, των επισήμων προσκεκλημένων και των εισηγητών από τον Πρόεδρο της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων κ. Χαράλαμπο Αθανασίου, Αρσενόπατη, τον Πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου Μυτιλήνης κ. Δημήτρη Καλλιός, τον Αρχηγό της Αποστολής του Διεθνούς Οργανισμού Μετανάστευσης Ελλάδος κ. Δανιήλ Εσδρά. Ακολούθως, ο κ. Αθανασίου, άνοιξε τις εργασίες του Συνεδρίου με Γενική Εισήγηση επί του θέματος, ενώ χαιρετισμούς απηύθυναν, ο Μητροπολίτης Μηθύμνης κ.κ. Χρυσόστομος, ο Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος κ. Ν.Σηφουνάκης, ως εκπρόσωπος της Κυβέρνησης, ο εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ.Ν. Δένδιας, πρώην Υπ. Δικαιοσύνης, ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου κ. Γ.Καλαμίδας, ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου κ. Ι.Τέντες, ο Πρόεδρος του Ν.Σ.Κ. κ. Φ.Γεωργακόπουλος, ο Πρόεδρος του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου, κ. Κ.Παπαδόπουλος, οι Πρόεδροι των Δικηγορικών Συλλόγων Μυτιλήνης κ. Δ. Καλλιός, Αθηνών κ. Ι. Αδαμόπουλος, Θεσ/κής κ. Ν.Βαλεργάκης, Χίου κ. Ι. Τσούρος, ο Γενικός Γραμματέας του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά κ.Γ.Σταματόγιαννης, ο Πρόεδρος των Ελλήνων Δικονομολόγων κ. Β. Ρήγας, ο εκπρόσωπος του Διεθνούς Οργανισμού Μετανάστευσης κ. Δ. Εσδράς, ο Περιφερειάρχης Β. Αιγαίου κ. Ν. Γιακαλής, ο Δήμαρχος Μυτιλήνης κ.Δ. Βουνάτσος, ο Πρόεδρος της ΟΛΣΑ κ. Χ.Τσακιρέλλης και ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Δικαστικών Υπαλλήλων κ. Χ.Λυμπερόπουλος.

Ο κ. Σηφουνάκης χαιρετά το Συνέδριο.

Με την ολοκλήρωση του εθιμοτυπικού μέρους ξεκίνησαν οι εργασίες του συνεδρίου, οι οποίες είχαν διαρθρωθεί σε τέσσερις κύκλους- συνεδρίες. Η προεδρεία των συνεδριών είχε προγραμματισθεί να πλαισιωθεί από τον Πρόεδρο και τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου κ.κ. Γ.Καλαμίδα και Ι. Τέντε αντίστοιχα, τον Πρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας κ. Π. Πικραμένο και τον Πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου Μυτιλήνης κ. Δ.Καλλιός.

Στην πρώτη συνεδρία με θέμα «ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ και ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΚΟΙΝΗΣ ΓΝΩΜΗΣ» και συντονιστή τον κ. Γεώργιο Καλαμίδα, Πρόεδρο του Αρείου Πάγου, παρουσιάστηκε από τον κ. Δ.Εσδρά (Αρχηγό της Αποστολής Δ.Ο.Μ. Ελλάδος) το ντοκιμαντέρ «SEX SLAVES» της Καναδέζας σκηνοθέτου Ric Bienstaf to

οποίο και στη συνέχεια προβλήθηκε. Ακολούθως ο κ. Ηρακλής Μοσκάφ, (PhD, Εμπειρογνώμων Σύμβουλος ΥΠΕΞ σε θέματα Ανθρώπινης Ασφάλειας & Εμπορίας Ανθρώπων /Συντονιστής Διυπουργικού Μηχανισμού Καταπολέμησης Εμπορίας Ανθρώπων ανέπτυξε το θέμα «Ανθρώπινη Ασφάλεια και Εμπορία Ανθρώπων: το Εθνικό Σχέδιο Δράσης για την Ευαισθητοποίηση της Κοινωνίας στην Καταπολέμηση του Trafficking».

Ο κ. Τέντες χαιρετά το Συνέδριο.

Στη δεύτερη συνεδρία με θέμα: «Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ ΣΤΗΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ» και συντονιστή τον κ. Ι.Τέντε, Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, αναπτύχθηκαν οι εισηγήσεις της κ. Μαρίας Μαλλούχου (Αντεισαγγελέα Εφετών Αθηνών, Εξειδικευμένης Εκπαιδευτριας Εκπαιδευτών του Προγράμματος AGIS της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τον Χειρισμό Υποθέσεων Εμπορίας Ανθρώπων): «Εμπορία Ανθρώπων. Το Θεσμικό Τοπίο και οι Προοπτικές μετά την Κύρωση της Σύμβασης του Παλέρμου», του κ. Γεωργίου Βανικιώτη (Αστυνομόμο Α', Τμηματάρχης Τμήματος Καταπολέμησης Εμπορίας Ανθρώπων): «Οργανωμένο Έγκλημα –Εμπορία Ανθρώπων –Δράσεις της Ελληνικής Αστυνομίας» και του κ. Αθανασίου Λαμπρόπουλου (Αντιπλοίαρχου ΛΣ, Επικεφαλής του Εθνικού Κέντρου Θαλασσίων Συνόρων): «Η δια Θαλάσσης Παράνομη Μετανάστευση».

Στην τρίτη συνεδρία με θέμα: «ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ» και συντονιστή τον κ. Παναγιώτη Πικραμένο, Πρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας, αναπτύχθηκαν οι εισηγήσεις του κ. Βασιλείου Μαρκή (Αντεισαγγελέα του Αρείου ε.π.): «Η Ποινική Αντιμετώπιση του Προβλήματος της Μετανάστευσης», του κ. Ηλία Μάζου (Πάρεδρου ΣτΕ): «Οι Διοικητικές Απελάσεις στη Νομολογία του ΣτΕ», του κ. Δήμου Σαραντίδη (Δικηγόρου Μυτιλήνης): «Το διεθνές και ευρωπαϊκό πλαίσιο για την προστασία των αλλοδαπών», της κ.Φωτεινής Δεδούση (Πάρεδρου του ΝΣΚ): «Το Άσυλο ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης». Παρεμβάσεις έκαναν ο κ. Ευστράτιος Γεωργουλός, Επίκουρος Καθηγητής Τμήματος Κοινωνιολογίας Πανεπιστημίου Αιγαίου και η κ. Ελένη Σπαθάνα, εκπρόσωπος της Υπάτης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες.

Στην τέταρτη συνεδρία με θέμα: «ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ» και συντονιστή τον κ. Δ. Καλλιός, Πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου Μυτιλήνης, αναπτύχθηκαν οι εισηγήσεις του κ. Ν. Γιακαλή (Περιφερειάρχης Περιφέρειας Αιγαίου): «Παρελθόν-Αντιμετώπιση-Προτάσεις για την Παράνομη Μετανάστευση», του κ. Χρήστου Μακρυκώστα (Πρωτοδίκη Μυτιλήνης): «Η Ανακριτική Εμπειρία στη Μετανάστευση», της κ. Ν. Στραχίνη (Δικηγόρου ΔΣ Χίου): «Συνθήκες Παραβιάσεις της Νομοθεσίας στους Χώρους Κράτησης Παράνομα Εισερχόμενων Αλλοδαπών και Παροχή Νομικής Συνδρομής», του κ. Στρ. Παττακού (Διευθυντή Καρδιοχειρουργικής Κλινικής Θεραπευτηρίου Υγεία): «Παθήσεις της Καρδιάς στο Κοινωνικό Περιβάλλον των Μεταναστών», της κ. Ελ.Πατρόζου (Ιατρού Λοιμοξολόγου Θεραπευτηρίου Υγεία): «Μεταναστευτική Πολιτική και Υγεία». Στη συνεδρία έκαναν πα-

ΕΓΓΡΑΦΟ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΕΝΩΣΕΩΝ

Προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, αναφορικά με τις μέχρι τώρα ετήσιες απώλειες των αποδοχών μας.
Αθήνα 22 Ιουλίου 2011

Κύριε Υπουργέ,

Συνέχεια της προφορικής ενημέρωσής σας κατά την τελευταία συνάντησή μας την Τετάρτη 20-7-2011 συμπληρωματικά σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα: Τα τελευταία δύο χρόνια, οι αποδοχές των δικαστικών λειτουργών υπέστησαν σοβαρές απώλειες, ορισμένες από τις οποίες έπληξαν αποκλειστικά και μόνο τον κλάδο τους και αναφέρονται στη συνέχεια ως ειδικές, ενώ άλλες έπληξαν και τους δημόσιους υπαλλήλους και αναφέρονται ως γενικές. Στις ειδικές απώλειες συγκαταλέγονται: α) Η κατάργηση των επιδομάτων Χριστουγέννων, Πάσχα και αδειας (άρθρο τρίτο παρ. 6 του ν. 3845/2010). β) Η μείωση αρχικά κατά 20% (άρθρο 1 παρ. 2 υποπαρ. 2 του ν. 3833/2010) και στη συνέχεια κατά ακόμα 8% (άρθρο τρίτο παρ. 1 του ν. 3845/2010) του αντι-σταθμιστικού επιδόματος, γ) Η μείωση αρχικά κατά 12% (άρθρο 1 παρ. 2 υποπαρ. 1 του ν. 3833/2010) και στη συνέχεια κατά ακόμα 8% (άρθρο τρίτο παρ. 1 του ν. 3845/2010) της πάγιας αποζημίωσης, δ) Η μείωση αρχικά κατά 12% (άρθρο 1 παρ. 2 υποπαρ. 1 του ν. 3833/2010) και στη συνέχεια κατά ακόμα 8% (άρθρο τρίτο παρ. 1 του ν. 3845/2010) της αποζημίωσης εξόδων παράστασης.

Εξάλλου, στις γενικές απώλειες συγκαταλέγονται: α) Η μείωση του αφορολόγητου ορίου από 12.000 ευρώ σε 8.000 ευρώ (άρθρο 27 παρ. 1 του ν. 3986/2011). β) Η επιβολή ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης (άρθρο 29 του ν. 3986/2011). γ) Η επιβολή ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης για την καταπολέμηση της ανεργίας (άρθρο 38 παρ. 2 περ. α' του ν. 3986/2011). δ) Η επιβολή ειδικής εισφοράς υπέρ του ΤΠΔΥ (άρθρο 38 παρ. 2 περ. β' του ν. 3986/2011).

Στη συνέχεια, παρατίθενται τα ποσά των ως άνω απωλειών ανά βαθμό της δικαστικής ιεραρχίας.

	Ετήσιες απώλειες				Συνολικές				
	α)	β)	γ)	δ)	α)	β)	γ)	δ)	
Ειρηνοδίκης Δ'	3.095,04	1.742,40	1.818,72	---	400,00	493,34	623,22	311,61	8.484,33
Πάρεδρος Πρωτοδίκων	3.440,32	1.742,40	1.818,72	---	400,00	519,98	664,66	332,33	8.918,41
Πρωτοδίκης	4.299,36	2.471,04	1.818,72	---	400,00	617,68	808,36	404,18	10.819,34
Πρόεδρος Πρωτοδίκων	5.952,00	2.851,20	2.170,56	---	400,00	789,02	1.057,80	528,90	13.749,48
Εφέτης	8.103,20	3.009,60	2.170,56	---	400,00	943,11	1.324,78	662,39	16.613,64
Πρόεδρος Εφετών	10.582,40	3.168,00	2.170,56	342,72	400,00	1.699,69	1.660,26	830,13	20.853,76
Αντιπρ. Ανώτ. Δικ.	11.907,20	3.326,40	2.170,56	456,96	400,00	1.850,43	1.837,78	918,89	22.868,22
Πρόεδρ. Ανώτ. Δικ.	13.228,80	3.484,80	2.170,56	685,44	400,00	2.181,42	2.235,94	1.117,97	25.504,93

Ως ποσοστό επί τοις εκατό επί των νυν καταβαλλόμενων καθαρών ετήσιων αποδοχών τους, τα ως άνω ποσά απωλειών ανέρχονται για τον Ειρηνοδίκη Δ' σε 34,40%, για τον Πάρεδρου Πρωτοδικών σε 34,30%, για τον Πρωτοδίκη σε 35,03%, για τον Πρόεδρο Πρωτοδικών σε 34,85%, για τον Εφέτη σε 35,23%, για τον Πρόεδρο Εφετών σε 36,81%, για τον Αντιπρόεδρο Ανώτατου Δικαστηρίου σε 37,08% και για τον Πρόεδρο Ανώτατου Δικαστηρίου σε 35,08%, ήτοι οι δικαστικοί λειτουργοί έχουν ήδη υποστεί μείωση σε ποσοστό 35,35% κατά μέσον όρο.

Επιπλέον θα πρέπει να συνυπολογισθεί και η μείωση την οποία θα υποστούν οι δικαστικοί λειτουργοί από την εφαρμογή του άρθρου 38 παρ.5 περ.β του ν. 3986/2011 (ΦΕΚ Α' 152/01.07.2011) με τίτλο «Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015» με την οποία αναστέλλονται οι μισθολογικές προαγωγές των αμειβομένων με τις διατάξεις του Β' Μέρους του ν. 3205/2003.

Για τις Δικαστικές Ενώσεις

Χαράλαμπος Αθανασίου, Αρεοπαγίτης, Πρόεδρος της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΩΣ ΜΟΧΛΟΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Συνέχεια από σελ. 1

Και με ποιά λογική ο βουλευτής που συμμετέχει στις Επιτροπές της Βουλής (αν και όσες φορές παρίσταται!), πρέπει να αποζημιώνεται ή ο ιατρός που εφημερεύει στα νοσοκομεία να αμοιβεται και δεν πρέπει να αμοιβεται ο δικαστικός λειτουργός που μέρα νύχτα μοχθεί για να φέρει σε πέρας το δύσκολο και ζωτικό, για την κοινωνική ζωή του τόπου, έργο του;

Το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης έχει διαπράξει ένα σοβαρό λάθος από το οποίο σήμερα δυσκολεύεται να απεμπλακεί. Συνέδεσε τις, συνταγματικά καταχωρούμενες, αποδοχές των δικαστών με αυτές των δημοσίων υπαλλήλων. Τιμούμε την προσφορά και την αποστολή των δημοσίων υπαλλήλων αλλά δεν είναι λειτουργοί με συνταγματικά διακριτό ρόλο. Μέχρι και το Αλβανικό σύνταγμα απαγορεύει τη μείωση των αποδοχών των δικαστών.

Πρέπει να γίνει αντιληπτό, ότι οποιαδήποτε περαιτέρω μείωση των αποδοχών μας θα επιφέρει αλλαγές ως προς τον χρόνο απονομής της δικαιοσύνης και ως προς τον τόπο εργασίας των δικαστικών λειτουργών, αφού η Πολιτεία πρέπει να εξεύρει γραφεία με οργανωμένες βιβλιοθήκες στα δικαστικά και εισαγγελικά καταστήματα, στα οποία θα εργαζόμαστε και πάντως εντός του συνήθους ωραρίου.

Η ποιότητα του δικαιοδοτικού μας έργου θα παραμείνει σε υψηλά επίπεδα, όπως αρμόζει στην ευθύνη μας και στην ιστορία της Ελληνικής Δικαιοσύνης. Η ταχύτητα στην απονομή της Δικαιοσύνης είναι ευνόητο ότι θα καθυστερεί απελπιστικά, καθώς ο αριθμός των εκδιδόμενων αποφάσεων, αναγκάως, θα μειωθεί.

Η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Οικονομικών έχει αντιληφθεί τις ευθύνες της, γιατί η ανάπτυξη και η παραγωγικότητα της χώρας δεν μπορούν να περιμένουν.

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΣΤΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Συνέχεια από τη σελ. 3

ρεμβάσεις η κ. Ζ. Λειβαδίτου, Πρόεδρος της Ελληνικής Ομάδας Διάσωσης Τμήματος Λέσβου, ο κ. Γ. Παπαπορφυρίου, Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου της Κίνησης Σύμπραξης & Επικοινωνίας στο Αιγαίο», ο κ. Ευστράτιος Δήμου, Εφημέριος Αγίου Γεωργίου Κεραμείου Καλλονής.

Μετά την ολοκλήρωση των εισηγήσεων και παρεμβάσεων κάθε συνεδρίας, ακολούθησε συζήτηση και εκτενής ανταλλαγή απόψεων με αφορμή ερεθίσματα από τα όσα παρουσίασαν οι εισηγητές. Το Συνέδριο ολοκληρώθηκε με τις ομιλίες του Προέδρου της ΕΔΕ κ.Χ. Αθανασίου, του Προέδρου του Δικηγορικού Συλλόγου Μυτιλήνης κ. Δ.Καλλία και του Αρχηγού του ΔΟΜ κ. Δ.Εσδρά, οι οποίοι τόνισαν τον ιδιαίτερο συμβολισμό αλλά και την σπουδαιότητα των δράσεων των τοπικών φορέων στην αντιμετώπιση του μεταναστευτικού ζητήματος, το έμπρακτο ενδιαφέρον των Δικαστικών Λειτουργών για το μεγάλο αυτό κοινωνικό θέμα.

Η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων θέλει ακόμα μια φορά να ευχαριστήσει το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο για την αρωγή του στην διοργάνωση του Δικηγορικού Συλλόγου Μυτιλήνης, δια του Προέδρου του κ. Καλλία και τον ΔΟΜ δια του Αρχηγού του κ. Εσδρά για την αγαστή συνεργασία, τους Προέδρους των Συνεδριών τους Εισηγητές και Παρεμβαίνοντες για την πνευματική τους συνεισφορά και τέλος του Συνέδρους, Δικαστές και Εισαγγελείς, που με την μαζική παρουσία τους ανέδειξαν το κοινωνικό πρόσωπο του Έλληνα Δικαστικού Λειτουργού και την αγωνία του για τα σύγχρονα προβλήματα.

Οι εισηγήσεις και τα συμπεράσματα του Συνεδρίου θα δημοσιευθούν το φθινόπωρο με την συνδρομή του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου.

Άρθρο της Μαργαρίτας Στενιώτη Προέδρου Πρωτοδικών, Μέλους Δ.Σ./ΕΔΕ

Σε συνάντηση των μελών του δ.σ. με τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ατομικών Δικαιωμάτων τέθηκε ως ένα από τα μεγάλα προβλήματα της Δικαιοσύνης οι ρυθμοί απονομής της και οι μεγάλες καθυστερήσεις στην έκδοση των αποφάσεων. Στην διόγκωση του προβλήματος αυτού συμβάλλουν πολλοί παράγοντες. Την μικρότερη δε ευθύνη έχουν οι δικαστές, οι οποίοι στην συντριπτική τους πλειοψηφία (πλην μεμονωμένων περι-

πτώσεων) εργάζονται αδιάκοπα, κάτω από αντίξοες συνθήκες. Το γεγονός αυτό αποδεικνύεται περίτρανα από τα στατικά στοιχεία των υποθέσεων που εισάγονται προς εκδίκαση στο Πρωτοδικείο Αθηνών και που τελικά εκδίδονται. Στην ιστοσελίδα του Πρωτοδικείου Αθηνών βλέπουμε ότι το δικαστικό έτος 2009 - 2010 κατατέθηκαν συνολικά 224.391 δικόγραφα και εκδόθηκαν 133.440 αποφάσεις. Οι υπηρετούντες δικαστές είναι κάθε δικαστικό έτος περί τους 350, δεδομένου ότι υπάρχουν πολλές κενές οργανικές θέσεις, ελάχιστες αναρρωτικές άδειες και περίπου δέκα απούσιες λόγω της εννιάμηνης άδειας ανατροφής τέκνου. Συνεπώς με τα παραπάνω στοιχεία κάθε δικαστής εξέδωσε 133.440: 350=381 αποφάσεις. Επειδή όμως στον αριθμό αυτό περιλαμβάνονται και διαταγές πληρωμής, με την έκδοση των οποίων είναι επιφορτισμένοι συγκεκριμένοι δικαστές και οι εγγραφές προσημειώσεων, η οποία θεωρείται απλή διαδικασία, ο αριθμός των αποφάσεων που εξέδωσε κάθε δικαστής μειώνεται στον αριθμό των 250. Και το ερώτημα που τίθεται είναι τότε τις εξέδωσε; Δεδομένου ότι κάθε δικαστής έχει κατά μέσο όρο 10 υπηρεσίες το μήνα, δίχως να συμπεριλαμβάνονται οι ημέρες μελέτης των ποινικών υποθέσεων, κατά μέσο όρο 2-3. Οι αποφάσεις αυτές εκδόθηκαν με εργασία πλέον των 12 - 15 ωρών την ημέρα και τη νύκτα, τις καθημερινές και τις αργίες, με υπεράνθρωπες προσπάθειες, με θυσίες σε βάρος της οικογενειακής και της προσωπικής ζωής, αφού με δύο απλές αριθμητικές πράξεις μπορούμε να καταλήξουμε στο συμπέρασμα, ότι οι δικαστές εργαζόμενοι επί οκτώωρο στο σπίτι τις ημέρες, που δεν έχουν υπηρεσία δεν είναι δυνατόν να εκδώσουν αυτές τις αποφάσεις. Πολλές δε εξ αυτών εκδόθηκαν κατά το χρονικό διάστημα των δικαστικών διακοπών. Το τελευταίο δε πρέπει να γίνει γνωστό και κατανοητό από τους κυβερνητικούς και άλλους παράγοντες, που σε συζητήσεις προς το παρόν, θέτουν το ζήτημα της μείωσης των δικαστικών διακοπών, θεωρώντας ότι με αυτό τον τρόπο θα έχουμε επιτάχυνση της δικαιοσύνης. Είναι βέβαιο ότι με ένα τέτοιο μέτρο θα έχουμε επιβράδυνση της δικαιοσύνης, διότι είναι το μοναδικό χρονικό διάστημα που ο δικαστής απερίπατος από την καθημερινή επαγγελματική απασχόληση του επιδίδεται στην επεξεργασία των δικογραφιών και στην έκδοση αποφάσεων.

Τα μέτρα για την επιτάχυνση της Δικαιοσύνης είναι άλλα. Και το πρώτο που πρέπει να πράξουμε είναι να εκσυγχρονίσουμε το δικαστικό μας σύστημα.

Πρέπει ο νομοθέτης να μην νομοθετεί αποσπασματικά και δίχως μελέτη σε βάρος του περιεχομένου και των συνεπειών των διατάξεων που θεσπίζει.

Πρέπει ο δικαστής να ξαναβρεί το θεσμικό του ρόλο και να μην μεταβάλλεται από την πολιτεία σε φοροεισπράκτορα, εισφοροεισπράκτορα κτλ. Αυτές οι αρμοδιότητες πρέπει να περάσουν στα προβλεπόμενα όργανα.

Στην πολιτική δική σημαντική είναι η επανεξέτασή του θεσμού της εκδίκασης - συμβιβαστικής επίλυσης των διαφορών, δίνοντας οικονομικά κίνητρα στους δικηγόρους (συγκεκριμένο ποσοστό αμοιβής επί του αντικείμενου της διαφοράς) και προβλέποντας, για την ορθή τήρηση της διαδικασίας, τη διεξαγωγή αυτής ενώπιον Προέδρου Πρωτοδικών. Η θεσμοθέτηση της προεκπόνησης των υποθέσεων αρμοδιότητας Πολυμελούς Πρωτοδικείου σε προγενέστερη δικάσιμο, ώστε να μελετηθούν από τον Πρόεδρο και τους εισηγητές μόνον αυτές που πρόκειται να συζητηθούν, θα είχε ως συνέπεια την εξοικονόμηση πολύτιμου χρόνου. Η αφαιρεση της διαδικασίας της εγγραφής προσημείωσης ή και άλλων διαδικασιών, κυρίως της εκουσίας δικαιοδοσίας, από τα δικαστήρια και η ανάθεση σε άλλα όργανα, θα συνέβαλε επίσης στην επιτάχυνση της απονομής της Δικαιοσύνης.

Να σημειωθεί δε ότι ρόλος που μπορούν να διαδραματίσουν οι δικηγόροι προς αυτή την κατεύθυνση της επιτάχυνσης είναι σημαντικό. Όλοι έχουμε γίνει παρατηρητές του φαινομένου μία αστική υπόθεση να γεννά τουλάχιστον πέντε ή έξι ποινικές υποθέσεις, συνήθως μία - δύο ψευδορκίες μαρτύρων, μία συκοφαντική δυσφήμιση, μία ψευδή καταμήνυση και μεταξύ των δικηγορικών γραφείων και των δικαστικών αιθουσών και κάποια εξύβριση και απειλή. Λύση προς αυτή την κατεύθυνση θα ήταν η αποπαικτοποίηση των αστικών υποθέσεων, με θέσπιση σχετικών διατάξεων. Η διαδικασία δε των προσωρινών διαταγών και των ασφαλιστικών μέτρων έχουν χυθεί πλέον την έννοια τους, καθότι οι πρώτες προσδιορίζονται να δικασθούν, στο Πρωτοδικείο Αθηνών, μετά από ένα μήνα και τα ασφαλιστικά μέτρα μετά από έξι έως οκτώ μήνες. Η επανεξέταση αυτών των διαδικασιών κρίνεται πλέον επιτακτική, δεδομένου ότι επιδιώκεται μ'α αυτές η οριστική επίλυση των διαφορών, λαμβανομένου υπόψιν του χρόνου προσδιορισμού της κύριας υπόθεσης μετά από δύο και πλέον έτη. Οι ανωτέρω προτάσεις αποτελούν πρόχειρες σκέψεις, όμως καθίσταται επιτακτική ανάγκη πλέον να συσταθούν επιτροπές, στην οποία οι δικαστές και οι εισαγγελείς θα πρέπει να έχουν πρωταρχικό λόγο, λόγω της καθημερινής ενασχόλησης και της βαθιάς γνώσης των θεμάτων και προβλημάτων, που θα επεξεργασθούν εξαρχής τα βασικά νομοθετήματα της πολιτικής και ποινικής δίκης, θα επιδιώξουν τον εκσυγχρονισμό αυτών, την κατάργηση νόμων του 1911 και του 1920, την απλούστευση διαδικασιών, την πρόταση προπαρασκευαστικών σταδίων με σκοπό τη μείωση των υποθέσεων που καταλήγουν στη Δικαιοσύνη και γενικότερα ενός συστήματος, σύμφωνα με το οποίο θα φέρονται ενώπιον της Δικαιοσύνης οι διαφορές, που απαιτούν πράγματι δικαστική επίλυση και όχι οι διαφορές για τις οποίες καθίστανται αρμόδια τα Δικαστήρια προς διευθέτησή τους λόγω αδυναμίας των άλλων οργάνων του κράτους να επιτελέσουν με επάρκεια τα καθήκοντά τους.

Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ κ. κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ κοντά στους Δικαστικούς Λειτουργούς της χώρας μας

Με την ευκαιρία της πρόσφατης επίσκεψης στην Αθήνα του Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου, οι Δικαστικές Ενώσεις παρέθεσαν προς τιμή του γεύμα. Παρέστησαν τα Προεδρεία των Δικαστικών Ενώσεων και των μελών του ΝΣΚ, οι υπουργοί Δικαιοσύνης και περιβάλλοντος κ.κ. Παπαϊωάννου και Σηφουνάκης αντίστοιχα. Ο Πρόεδρος του Α.Π. κ. Καλαμίδας, ο Πρόεδρος του ΣΤΕ κ. Πικραμένος, ο Εισαγγελέας του Α.Π. κ. Τέντες, οι Γενικοί Επίτροποι των Διοικητικών Δικαστηρίων και του Ελεγκτικού Συνεδρίου κ.κ. Πετρόπουλος και Λασκαράτος, αντίστοιχα, ο Γενικός Διευθυντής της Εθνικής Σχολής Δικαστών, Αντιπρόεδρος του Α.Π. κ. Δ. Κανελλόπουλος, ο Πρόεδρος του ΝΣΚ κ. Γεωργακόπουλος. Οι Μητροπολίτες Σάμου και Ικαρίας κ.κ. Ευσέβιος, ως εκπρόσωπος του Αρχιεπισκόπου, Περγάμου κ.κ. Ιωάννης, Μηθύμνης κ.κ. Χρισόστομος και Ίμβρου και Τενέδου κ.κ. Κύριλλος. Επίσης, οι Πρόεδροι των Δικηγορικών Συλλόγων Αθηνών και Θεσσαλονίκης κ.κ. Αδαμόπουλος και Βαλεργάκης.

Τον Παναγιώτατο χαιρέτησε, εκ μέρους όλων των Δικαστικών Ενώσεων, ο Πρόεδρος της Ένωσής μας κ. Χαράλαμπος Αθανασίου ως εξής:

Παναγιώτατε,

Οι Δικαστικοί Λειτουργοί είμαστε ευτυχείς που μας δίδεται σήμερα η ευκαιρία να Σας έχουμε κοντά μας. Να έχουμε κοντά μας το Σύμβολο της Ορθοδοξίας. Και αναλογιζόμεθα ότι στους σημερινούς χαλεπούς καιρούς που διέρχεται η ανθρωπότητα και ειδικότερα η Χώρα μας, Σεις συμβολίζετε την Ορθοδοξία στην οικουμενικότητα και διαχρονικότητά της, ως Ορθόδοξη Χριστιανική πίστη, ως παράδοση, αλλά και ως τρόπο ζωής.

Και ο συμβολισμός αυτός αποκτά ιδιαίτερη σημασία στην εποχή μας, της οποίας το μεγάλο πρόβλημα είναι η γενικότερη κατάρρευση της νοηματοδότησης του πολιτικού βίου και των πολιτικών ιδεολογιών. Κύρια αιτία αυτής της κατάρρευσης είναι ο ατομισμός, που θέτει εκ ποδών κάθε μορφή συλλογικότητας και κοινωνικής προσπάθειας. Πρόκειται για μία αναίεραρχηση των αξιών του σημερινού ανθρώπου.

Έτσι, η αρχή της κοινωνικής ευθύνης, η αρχή του δημοσίου συμφέροντος και η έννοια του πολίτη, δυστυχώς, παραμερίζονται αφού το ύψιστο κριτήριο δραστηριότητας και συμπεριφοράς καθίσταται το ατομικό συμφέρον και η ιδιότητα.

Κατά τον αείμνηστο Έλληνα φιλόσοφο Κορνήλιο Καστοριάδη, «Εμείς οι άνθρωποι πρέπει να δεσμεύσουμε την κοινωνία μας με βάση μεν το προσωπικό, αλλά και κυρίως το συλλογικό μας φαντασιακό».

Χωρίς, λοιπόν, ορατούς κανόνες δικαίου και χωρίς νόμιμο κοινωνικό περιβάλλον, καμιά ανθρώπινη κοινότητα δεν μπορεί να αναπτυχθεί και να προοδεύσει. Η περιφρούρηση αυτής της διαδικασίας τηρήσεως του δικαίου στις κοινωνίες, συντελείται από τη Δικαιοσύνη και τους λειτουργούς της. Γι' αυτό άλλωστε είναι μια κορυφαία διαδικασία απαραίτητη για την ομαλή συνύπαρξη των ανθρώπων.

Η Δικαιοσύνη, μάλιστα, κατά τον Αριστοτέλη, είναι μία «πλήρης αρετή», η οποία αποτελεί προϋπόθεση κάθε αξίας, ενώ κατά τον κορυφαίο διανοητή της επο-

χής μας Τζων Ρόλς, στο μνημειώδες έργο του «Θεωρία Δικαιοσύνης», η Δικαιοσύνη είναι σημαντικότερη και από την ευδαιμονία και από την αποτελεσματικότητα. Υποστηρίζει, επίσης, ότι η Δικαιοσύνη είναι πρωταρχική αρετή των κοινωνικών θεσμών, όπως, αντίστοιχα, είναι η αλήθεια στα συστήματα σκέψης. Συνεπώς, ποτέ και για κανένα λόγο δεν πρέπει να θυσιασθεί η αρετή αυτή. Πολύ περισσότερο, αν αναλογισθούμε ότι η Δικαιοσύνη είναι ταγμένη να προστατεύει το άτομο. Το ιδανικό άτομο του Κάντ. Το άτομο που βρίσκεται στο κέντρο της χριστιανικής ηθικής, όπου το άτομο, αυτό καθαυτό, αναγορεύεται ως υπέρτατο αγαθό της ζωής και ως αγαθό με ιδιαίτερη αξία.

Παναγιώτατε,

Φέτος συμπληρώνονται είκοσι χρόνια από την εκλογή Σας, στον Οικουμενικό Πατριαρχικό θρόνο και η Πατριαρχία Σας, σε μια πράγματι δύσκολη εποχή, συνεχών μεταβολών και παγκόσμιων ανακατατάξεων, μόνο για θετικό απολογισμό προσφέρεται.

Η συμβολή σας στην ανάδειξη της Ορθόδοξης πίστης, ως τρόπου ζωής, η σύμφιξη των σχέσεων των Ορθόδοξων Εκκλησιών, οι άοκνες προσπάθειες Σας για ανεξίτηλη και συνεργασία των λαών, αλλά και, κυρίως, η παρουσία και συμμετοχή Σας σε διεθνή Fora για την αναζήτηση λύσεων προστασίας του περιβάλλοντος και σωτηρίας του οικοσυστήματος, Σας ανέδειξαν και δίκαια, ως κορυφαία ηγετική φυσιογνωμία του πλανήτη μας.

Οι Έλληνες δικαστικοί λειτουργοί, επιτρέψτε μου να πω, διερμηνεύοντας τα αισθήματα όλων, αισθανόμαστε υπερήφανοι για Σας. Για Σας, που προΐστασθε της Ορθοδοξίας. Και νιώθουμε οφειλέτες, έναντι Σας, για τους πολλούς δύσκολους αγώνες που δίνετε για την ενδυνάμωση του Οικουμενικού Θρόνου και της πίστης μας.

Και όλοι εμείς αναλογιζόμενοι την Ιστορία και τους μάρτυρες του έθνους, αγαπούμε την Πόλη, αγαπούμε το Φανάρι, αγαπούμε τον Πατριάρχη μας. Γι' αυτό και οι δεσμοί μας δυνατοί, αγνοί, άφθαρτοι.

Παρατηρήσεις στο Νομοσχέδιο «Εξορθολογισμός και βελτίωση στην απονομή της Πολιτικής Δικαιοσύνης»

Κύριε Υπουργέ,

Έχουμε την τιμή να σας αποστείλουμε τις παρατηρήσεις μας επί του πιο πάνω νομοσχεδίου.

Θεωρούμε ότι οι μεταρρυθμίσεις που επιφέρει το νομοσχέδιο στον ΚΠολΔ, κινούνται προς την σωστή κατεύθυνση και μας βρίσκει σύμφωνους (γι' αυτό και δεν διατυπώνουμε παρατηρήσεις), εκτός των όσων αναφέρονται πιο κάτω:

α) άρθρα 2 και 3

Συμφωνούμε με την καθ' ύλην αύξηση της αρμοδιότητας των Ειρηνοδικείων και του Μονομελούς Πρωτοδικείου, με την παρατήρηση ότι όσον αφορά την αύξηση της καθ' ύλην αρμοδιότητας των Ειρηνοδικείων, πρέπει να προηγηθεί η ανάλογη αύξηση των οργανικών θέσεων των Ειρηνοδικών, και αυτό για να μην μεταφερθεί η εκκρεμότητα από τα Πρωτοδικεία στα Ειρηνοδικεία, με συνέπεια να πλήττονται οι ασθενέστερες οικονομικά τάξεις από την καθυστέρηση στην απονομή της Δικαιοσύνης.

β) άρθρα 3 και 4

Όσον αφορά τα Μονομελή Εφετεία και συγκεκριμένα τις Εφέσεις κατά των αποφάσεων των Μονομελών Πρωτοδικείων, που θα εκδικάζονται από αυτά, η πλειοψηφία των μελών του Δ.Σ. μας είναι αντίθετη στη ρύθμιση αυτή.

Η μειοψηφία μας γνώμη τάσσεται υπέρ της ρύθμισης, όσον αφορά τις εφέσεις κατ' αποφάσεων των Μον. Πρωτοδικείων που εκδίδονται κατά τις ειδικές διαδικασίες. (Να δοκιμασθεί η ρύθμιση πιλοτικά μόνο σε μερικές διαδικασίες). Η μειοψηφία μας γνώμη πιστεύει ότι έτσι θα επέλθει επιτάχυνση απονομής της δικαιοσύνης και σε κάθε περίπτωση πρόκειται περί τολμηρής και πρωτοπόρου ρύθμισης.

Όσον αφορά τις εφέσεις κατά των αποφάσεων των Ειρηνοδικείων, να υπαχθούν στην αρμοδιότητα των Μονομελών Πρωτοδικείων, αλλά αυτά να συγχροτούνται από Πρόεδρο Πρωτοδικών (ομόφωνη απόφαση).

γ) άρθρ. 4 παρ. 3

Σε κάθε περίπτωση (και αν ιδρυθούν Μονομελή Εφετεία) να παραμείνει η πενταμελής σύνθεση του Α.Π.

δ) άρθρ. 22 παρ. 5

Δεν είναι ορθό ο δικαστής να μετατρέπεται σε «συνήγορο» του διαδίκου και να θεραπεύει αοριστίες. Παρεκτός του ότι μπορεί να εκτεθεί, αν δεν υποδείξει κάποια αοριστία, την οποία μπορεί το Δικαστήριο να εντοπίσει κατά τη διάσκεψη και έτσι ο δικαστής να καταστεί δέκτης δυσμενούς κριτικής.

Κατά τη συζήτηση στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή της Βουλής θα επιχειρηματολογήσουμε υπέρ των διατάξεων του νομοσχεδίου (όσες θεωρούμε ορθές) και θα διατυπώσουμε τις επιφυλάξεις μας για όσα ανωτέρω εκθέτουμε.

Αθήνα 25/5/2011

Όμως δεν είμαστε ευχαριστημένοι με τη στάση μας, η οποία μέχρι σήμερα είναι στάση διαπιστώσεων. Στάση ευχολογίων. Στάση λόγων.

Θέλουμε. Είμαστε έτοιμοι, για πιο ενεργό συμμετοχή στους αγώνες που δίνετε. Απτή συμπαράσταση στα οράματά σας. Στα όνειρα της φυλής μας. Και αυτή η συμβολή μας να έχει αντίκτυπο στην ενδυνάμωση της θέσης του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Επιθυμούμε να αναλάβουμε πρωτοβουλίες και είμαστε εδώ έτοιμοι να Σας συμπαρασταθούμε. Να συμπαρασταθούμε στην Ορθοδοξία. Στους Ομογενείς μας της Πόλης. Στα Ομογενειακά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα. Στη Χάλκη. Στην αγιότητα Σας.

Παναγιώτατε,

Αφού σας ευχαριστήσουμε για ότι προσφέρετε στην ανθρωπότητα, στη Χριστιανοσύνη, στην Ορθοδοξία, στη Χώρα μας, Σας ευχόμαστε, ολόψυχα, με σεβασμό και με πολλή αγάπη, πολλά τα έτη Σας και παρακαλώ να δεχθείτε ένα συμβολικό δώρο των Δικ. Ενώσεων, σε αναγνώριση του ενδιαφέροντός σας για την προστασία του περιβάλλοντος. Πρόκειται για μία έκδοση με τον σημειολογικό τίτλο «ΣΥΜΠΙΑΝ και ΝΕΡΟ».

ΟΙ ΠΡΟΣΦΑΤΕΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

της Ακριβής Ερμίδου, Ειρηνοδίκη, μέλους του Δ.Σ. της Ένωσης

Όπως είναι γνωστό με το ν. 3904/2010 (παραγρ. 8 και 12) που άρχισε να ισχύει από την 23/12/2010, αντικαταστάθηκαν τα άρθρα 31παρ.3 και 243 παρ 3. Κ.ΠοινΔ. και ορίστηκε ότι ο χρόνος διενέργειας της προκαταρκτικής εξέτασης αλλά και της προανάκρισης δεν μπορεί να υπερβεί τους τρεις μήνες, ενώ προβλέφθηκε ότι σε εξαιρετικές περιπτώσεις ο χρόνος αυτός μπορεί να παραταθεί έως τρεις το πολύ μήνες, ή, εφόσον η φύση της υπόθεσης ή της πράξης που πρέπει να διενεργηθεί το επιβάλλει, για εύλογο χρονικό διάστημα, με ειδικά αιτιολογημένη πράξη του εισαγγελέα πλημ/κών ή εφετών κατά περίπτωση. Επί πλέον ορίστηκε στο μεν άρθρο 31παρ.3 ότι το χρονικό διάστημα των τριών μηνών ξεκινάει από την κατά το άρθρο 36 πληροφόρηση της αρμόδιας αρχής και λήγει με την κίνηση ή όχι της ποινικής δίωξης, ενώ στην περίπτωση του άρθρου 243παρ 4 ξεκινάει από την παραγγελία για διενέργεια προανάκρισης μέχρι την περάτωση της κατά το άρθρο 245. Σύμφωνα δε με την αιτιολογική έκθεση του ανωτέρω νόμου, η ανάγκη που οδήγησε στις ως άνω τροποποιήσεις, ήταν η «λελογισμένη» επιτάχυνση των ρυθμών της προδικασίας που θα επιτευχθεί με την εξομείωση του χρόνου διενέργειας προκαταρκτικής εξέτασης και προανάκρισης καθώς και η παράτασή του, που επιφυλάσσεται για εξαιρετικές περιπτώσεις, ως τέτοιων νοουμένων εκείνων που συνδέονται με την αποδεικτική πολυπλοκότητα της συγκεκριμένης υποθέσεως ή των διενεργητέων πράξεων ή η υπερφορτώση όλων των προανακριτικών υπαλλήλων. Μάλιστα στην ως άνω αιτιολογική έκθεση τονίζεται ότι με τις παραπάνω τροποποιήσεις διευκρινίζεται με σαφήνεια ο όρος «διάρκεια». Και μάλιστα δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στην αιτιολογική έκθεση, με την αναφορά ότι «είναι σαφές ότι μόνο ένας τέτοιος εννοιολογικός προσδιορισμός μπορεί να εξασφαλίσει την σκοπιμότητα και ουσιαστικότητα των εισαγομένων χρονικών περιορισμών». Γίνεται ακόμη στην ως άνω αιτιολογική έκθεση, η αναφορά, ότι το φαινόμενο παραμονής υποθέσεων στα αντίστοιχα γραφεία (προανακριτικά), χωρίς αυτό να

δικαιολογείται από τη σοβαρότητα της υποθέσεως, δεν είναι σπάνιο.

Περαιτέρω με το άρθρο 31 του ν. 3904/2010 υπήχθησαν στην καθύλην αρμοδιότητα του Πταισματοδικείου μια σειρά αδικημάτων που ανήκαν μέχρι τότε στην αρμοδιότητα του Μονομελούς Πλημ/κείου, με την αιτιολογία ότι ήταν πάγιο αίτημα των δικαστικών ενώσεων και γενικότερα του νομικού κόσμου, ο υποβιβασμός μερικών πλημ/των σε πταίσματα ώστε να ελαφρυνθεί η ύλη των πλημμελειοδικείων. Ετσι πράγματι μεταφέρθηκε σημαντική ύλη στα πταισματοδικεία, με σκοπό πάντα τον εξορθολογισμό της εν γένει ποινικής διαδικασίας, χωρίς η ποινική αξίωση της πολιτείας για τον κολασμό αυτών των αδικημάτων να επηρεασθεί ή να μειωθεί. Και τούτο διότι αφενός μεν σκοπεύθηκε ο υποβιβασμός των ήδη μετακυλισθέντων αξιόποινων πράξεων «ήσσονος σημασίας», [αφού σύμφωνα με την αιτιολ. έκθεση, πρόκειται για πράξεις με μικρή κοινωνική απαξία,] αφετέρου οι προτεινόμενες και ήδη ισχύουσες ποινές για αυτές τις πταισματοδικές πλέον παραβάσεις, δεν απέχουν πολύ από τις (μέχρι τότε) απειλούμενες στους νόμους πλημμεληματικές ποινές. Ετσι λοιπόν θεωρητικά και βάσει των ανωτέρω, μπορεί να επιβληθεί π.χ πταισματοδική ποινή κράτησης μέχρι 6 μηνών και πρόστιμο μέχρι 3.000 Ε για παραβάσεις του ΚΟΚ (άρθρο 31παρ.1 του ν. 3904/2010) ή κράτηση μέχρι 5 μηνών και πρόστιμο μέχρι 5.000 ευρώ για παράβαση των π.δ. του άρθρου 12 του ν. 1481/1984 (έλεγχος λειτουργίας των δημοσίων κέντρων) (άρθρο 31παρ.8 του 3904/10).

Προκύπτει δηλ ότι ο πραγματικός σκοπός και στόχος της ανωτέρω διάταξης, ήταν η μετακύλιση της ύλης από τα Πλημ/κεία προς τα Πταισματοδικεία, ενώ γενώνται πολλές αμφιβολίες αν επί πλέον στοχευόταν και η υποβάθμιση των ανωτέρω πράξεων, αφού στην πραγματικότητα προβλέπονται οι ίδιες ποινές.

Κι ενώ όπως ήδη προαναφέρθηκε, ο ανωτέρω νόμος 3904/2010 ισχύει από 23/12/2010, η ύλη των ειρηνοδικείων που λειτουργούν και ως πταισματοδικεία αλλά και των ειδικών πταισματοδικείων όπου υπάρχουν, έχει ήδη αυξηθεί υπέρογκα, ο διαγωνισμός των ειρηνοδικών δεν έχει ολοκληρωθεί ακόμη, οι δε συναδέλφοι ειρηνοδίκες-πταισματοδίκες, καλούνται να εργάζονται πολλές φορές χωρίς ανάσα, αφενός μεν να προλάβουν την προθεσμία των τριών μηνών, που στην πραγματικότητα είναι πολύ μικρότερη από την στιγμή που θα εισαχθεί μία δικογραφία στο προανακριτικό γραφείο, αφετέρου πρέπει να υπερβάλουν κάθε φορά «εαυτό», εργαζόμενοι συχνά χωρίς την σύμπραξη γραμματέα.

Ετσι λοιπόν έρχεται για μία ακόμη φορά στο προσκήνιο το χρόνιο αίτημα του κλάδου μας, για την ίδρυση αυτοτελών ειδικών πταισματοδικείων, σε περιοχές όπου παρουσιάζονται πάντα, πολύ δε περισσότερο τώρα, ύστερα από την εφαρμογή του ανωτέρω νόμου, ιδιαίτερη κίνηση. Γιατί δεν νοείται επιτάχυνση των ρυθμών της προδικασίας και μάλιστα υπό τον πέλεξο του ελέγχου τήρησης των ως άνω προθεσμιών, όταν ένας πταισματοδίκης, την στιγμή του προανακριτικού έργου, είναι συγχρόνως και ειρηνοδίκης υπηρεσίας, που λαμβάνει π.χ ένορκες βεβαιώσεις, δίνει δικασίμους, χορηγεί προσωρινές διαταγές, ή μελετά και εκδίδει διαταγές πληρωμής! Στις περιοχές όπου υπάρχει πραγματικά και αποδεδειγμένα μεγάλη κίνηση, όπως π.χ στο Ειρηνοδικείο Αμαρουσίου, Χαλανδρίου, Ν.Ιωνίας, Κορωπίου και σε πολλές άλλες περιοχές της χώρας πιστεύουμε ότι ο ενεργών την προκαταρκτική εξέταση και προανάκριση πρέπει να είναι μόνο ο ειδικός πταισματοδίκης, που θα είναι απερίσπαστος στο δύσκολο πράγματι έργο του. Ετσι θα επιτευχθεί ο σκοπός και ο στόχος του νόμου, έτσι θα επιτευχθεί η επιτάχυνση των ρυθμών της προδικασίας αλλά και θα υπάρξει εγγύηση για την ορθή διεξαγωγή του έργου αυτού.

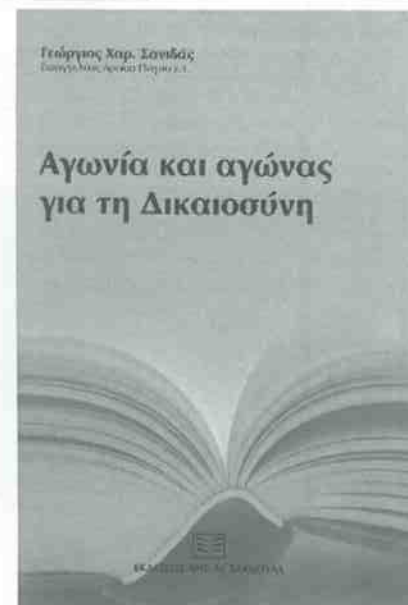
Για τον λόγο αυτό μάλιστα η γράφουσα, κατά την συνάντηση των μελών του Δ.Σ. της ένωσής μας, με τον νέο Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Μιλτιάδη Παπαϊωάννου, που έγινε την 5.7.2011, έθεσε ως κυρίαρχο θέμα την ίδρυση των πταισματοδικείων αυτών, τονίζοντας ότι είναι επιτακτική ανάγκη να αντιμετωπισθεί από το Υπουργείο με την απαιτούμενη υπευθυνότητα και να ικανοποιηθεί άμεσα, όπως επίσης και την κάλυψη των οργανικών κενών των πταισματοδικών, όπου υπάρχουν. Διότι η επιτάχυνση του ρυθμού απονομής της δικαιοσύνης, η εξυπηρέτηση των πολιτών και το αίσθημα δικαιοσύνης που πρέπει να υπάρχει αυτονοήτως σε ένα κράτος δικαίου, είναι θέληση και στόχος πρωτίστως των ιδίων των δικαστών και στην συνέχεια της πολιτείας, η οποία πρέπει να συμβάλλει προς την κατεύθυνση αυτή όχι μόνο με την ψήφιση νομοσχεδίων αλλά και με την διασφάλιση των μεσων και των υποδομών για την αποτελεσματική εφαρμογή τους.

Η ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ - ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΚΑΤΑΚΤΑ ΤΗ ΚΟΡΥΦΗ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Άρθρο της Βασιλικής Θάνου - Χριστοφίλου, Αεροπαγίτη, Μέλους ΔΣ/ΕΔΕ

Μετά από ευδόκιμη υπηρεσία τριάντα εννέα (39) ετών στο Δικαστικό Σώμα, η μέχρι τώρα Αντιπρόεδρος του Αρείου Πάγου κα Ρένα Ασημακοπούλου, επελέγη ως η νέα Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Η επιλογή έγινε μεταξύ των δέκα (10) συνολικά Αντιπροέδρων του Αρείου Πάγου, όλων εξίσου ικανών και έγκριτων Δικαστικών Λειτουργών. Η νέα Πρόεδρος, μέσα από την μακρόχρονη δικαστική σταδιοδρομία της, κέρδισε την εκτίμηση των συναδέλφων της και γενικότερα του νομικού κόσμου, που της αναγνωρίζουν εξαιρετική επιστημονική κατάρτιση καθώς και ήθος και εντιμότητα στην εκτέλεση των καθηκόντων της. Όσοι την γνωρίζουν περισσότερο, όπως η υπογράφοσα, ξέρουν ότι, πέρα από τα ως άνω προσόντα, διαθέτει πνευματική και ψυχική καλλιέργεια, ευγένεια και καλοσύνη, συναδελφικότητα και προσήνεια. Οι γυναίκες - δικαστές, παρότι αποτελούν το μεγαλύτερο ποσοστό στελέχωσης στον πρώτο βαθμό (65%) καθώς και στο δεύτερο βαθμό (60%), εν τούτοις εξακολουθούν να συνιστούν μικρή μειοψηφία στον Ανώτατο βαθμό, διότι οι γυναίκες στα παλαιότερα χρόνια αποτελούσαν μια μικρή μειοψηφία στο Δικαστικό Σώμα. Στο συνολικό αριθμό των εξήντα (60) Αεροπαγίτων, οι δέκα τέσσαρις (14) είναι γυναίκες και στο συνολικό αριθμό των δέκα επτά (17) Αντεισαγγελέων του Αρείου Πάγου, μία (1) γυναίκα. Εμείς οι αρχαιότερες στο Σώμα δικαστίνες, ενθουσιάζουμε την αμφισβήτηση, την άρνηση και τις δυσκολίες, που αντιμετωπίσαμε καθημερινά, στα πρώτα χρόνια της δικαστικής μας σταδιοδρομίας, όχι μόνο από τους διαδίκους και τους δικηγόρους, αλλά και από πολλούς από τους άνδρες συναδέλφους μας, μπορούμε να εκτιμήσουμε πόσο μεγάλη σημασία έχει η κατάκτηση της κορυφής από την Πρόεδρο Ρένα Ασημακοπούλου, κατάκτηση που μας κάνει να αισθανόμαστε περήφανες όλες οι γυναίκες - δικαστές. Αναλαμβάνει την διεύθυνση του Αρείου Πάγου και της Δικαιοσύνης γενικότερα, σε χρονικό σημείο πολύ δύσκολο και για τη Δικαιοσύνη και για τη χώρα. Πιστεύουμε ότι θα εκπροσωπήσει επάξια το Δικαστικό Σώμα και ότι θα συνεισφέρει τα μέγιστα στην καλύτερη και ταχύτερη επίλυση των προβλημάτων, που μας απασχολούν. Την διαβεβαιώνουμε ότι θα έχει τη στήριξη μας και της ευχόμεστε υγεία, δύναμη και επιτυχία στο έργο της.

Το πόνημα αυτό του επίτιμου Εισαγγελέα του Α.Π. κ. Γεωργίου Σανιδά, που μόλις κυκλοφόρησε, αποτελεί το οδοιπορικό του στη Δικαιοσύνη, από τα πρώτα βήματά του μέχρι την κορυφή. Είναι, ταυτόχρονα, μια αυτοβιογραφία, μια καταγραφή και ένας απολογισμός για την αγωνία και τους αγώνες του για την Δικαιοσύνη, όπως και ο ίδιος το επιγράφει.

ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ ΔΙΚ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ

Με απόφαση του ΑΔΣ πραγματοποιήθηκαν οι πιο κάτω προαγωγές:

Α) Σε Αεροπαγίτες, οι Πρ. Εφετών:

Δήμητρα Λεοντάρη - Μπουρνάκα, Εμμανουήλ Κλαδογενής, Γεώργιος Σακκάς, Μαρία Βασιλάκη και Ιωάννης Χαμηλοθώρης.

Β) Σε Αντεισαγγελέα του Α.Π. ο Εισαγγελέας Εφετών Σταύρος Μαντακιολίδης.

Γ) Σε Προέδρους Εφετών, οι Εφέτες: Ιωάννης Φιοράκης, Ιωάννης Μπαλιτσάρας, Μαρία Τζαβάρη, Γεώργιος Παπαηλιάδης, Γρηγόριος Παπαδημητρίου, Νικόλαος Δαύρος, Γεώργιος Μιχαλιός, Κωνσταντίνα Γιαννοπούλου, Αλεξάνδρα Κακαβάν, Εριέττα Χαλεβίδου, Ναυσικά Φράγκου, Ελέσα Χαραμουντάνη, Παναγιώτης Κούκλης, Θωμάς Γκατζογιάννης, Ελένη Κέππα και Αγγελική Τζαβάρη του Γεωργίου.

Δ) Σε Εισαγγελείς Εφετών οι Αντεισαγγελείς Εφετών: Έλλη Τουμπάνου και Αργυρώ Χουδετσάνη.

Ε) Σε Εφέτες οι Πρόεδροι Πρωτοδικών: Γεράσιμος Διονυσάτος, Αντιγόνη Τζελέπη, Παναγιώτης Χουζούρης, Ασημίνα Σαλάτα - Πετροπούλου, Σταμάτα Πετσάλη, Ευφροσύνη Φουκαράκη, Αικατερίνη Παπαβασιλείου, Σοφία Σωτηροπούλου, Μαρία Γιαννακοπούλου, Απόστολος Φωτόπουλος, Αθανασία Σιάπκα, Αικατερίνη Πατσιρά, Αγγελική Καμπανάρη, Μαρία Πετσάλη, Μαρία Λιάνου, Ευάγγελος Σούφλας, Σπυρίδων Μελάς, Ελπίνη Θεοφίλη, Ερατώ Κολέση, Λεωνίδα Τσιγκρή, Ερασμία Λιούλη, Χριστόδουλος Κυρτσιδής, Ειρήνη Γκορτσιλά και Γιαννούλα Αλεβιζάκη.

ΣΤ) Σε Προέδρους Πρωτοδικών, οι Πρωτοδίκες: Νικόλαος Ράπτης, Ηλίας Σταυρόπουλος, Δημήτριος Μάκος, Χρυσή Φυντριλάκη, Μαρία Παπαδοπούλου, Κωνσταντίνα Νασιόκου, Αγγελική Τσώλα, Ειρήνη Παλιούρα, Παναγιώτης Κωστής, Δήμητρα Μουχίμολο, Αγγελική Προύντζου, Μαρία Παπαϊωάννου, Κωνσταντίνα Παπαντωνίου, Μαρία Λύγκα, Ηλίας Κοντογιάννης, Χριστόφορος Σεβαστιδής, Γεώργιος Μιχαλόπουλος, Κωνσταντίνα Σπηλιωτοπούλου, Δημήτριος Νέγκας, Ευαγγελία Μπάλλα, Ευγενία Πασαλίδου, Αποστολίνα Παντελίδου, Ιωάννης Παπαϊωάννου και Θεοδόσιος Τενεκετζίδης.

Ζ) Σε Αντεισαγγελείς Εφετών, οι Εισαγγελείς Πρωτοδικών: Κυριακή Στεφανιάτου, Δέσποινα Σιδηροπούλου και, Δημήτριος Σαββαΐδης.

Η) Σε Εισαγγελείς Πρωτοδικών, οι Αντεισαγγελείς Πρωτοδικών: Σταυρούλα Στεφανιάτου, Νικόλαος Καραμολέγκος, Αικατερίνη Δημητριάδη και Παρασκευάς Αδάμης.

Η κύρια ανάκριση και τα προβλήματα διεξαγωγής της.

Της Μαρίας - Γεωργίας Τσάμη, Προέδρου Πρωτοδικών.

Ένα από τα σημαντικά προβλήματα στο χώρο της Δικαιοσύνης στη χώρα μας εντοπίζεται στο τρόπο λειτουργίας και τη διεξαγωγή εν γένει της κύριας ανάκρισης.

Τελευταία, βέβαια, (και όχι μόνο) παρουσιάζεται προβληματισμός σε διεθνές επίπεδο αναφορικά με τον θεσμό του τακτικού ανακριτή, και όχι τόσο για την ουσιαστική απόδοση της ερευνητικής δράσης του δικαστή - ανακριτή, η οποία τίθεται εν αμφιβολία, όσο και γιατί η δικαστική του ιδιότητα του τελευταίου, διευκολύνει τελικά, όπως υποστηρίζεται, υπέρμετρα τη λήψη μέτρων καταναγκασμού.

Ενόψει, μάλιστα, των ζητημάτων αυτών προτάθηκε προ καιρού επίσημα στη Γαλλία, η κατάργηση του θεσμού, ενώ το ανακριτικό έργο, σύμφωνα με την ίδια πρόταση, περνάει στα χέρια του εισαγγελέα, με παράλληλη τόνωση της θέσης της υπεράσπισης και στον δικαστή εναποτίθεται ρόλος ελέγχου και εποπτείας. Στην Ιταλία ήδη, με τον σχετικά πρόσφατο ΚΠΔ του έτους 1989, καταργήθηκε ο θεσμός του τακτικού ανακριτή και στη θέση του εισήχθη ο ενιαίος θεσμός της προκαταρκτικής έρευνας, που διενεργείται από τον εισαγγελέα σε συνεργασία με την δικαστική αστυνομία. Τέλος, στην Αγγλία, στα πλαίσια πρόσφατης μεταρρυθμιστικής κίνησης, αφού συζητήθηκαν και όλα τα ηπειρωτικά πρότυπα, περιλαμβανομένου του θεσμού του τακτικού ανακριτή, εξακολούθησε να προκρίνεται η εμμονή στο εκεί ισχύον σύστημα, κατά το οποίο η ανάκριση βρίσκεται στην ουσία στα χέρια της αστυνομίας (βλ. Ν. Ανδρουλάκη, Θεμελιώδεις έννοιες της ποινικής δικής, έκδ. 3η, σ. 118 - 119).

Στο ελληνικό δικονομικό σύστημα ο ανακριτής έχει το βάρος της διερεύνησης της υπόθεσης, προκειμένου να διακριβωθούν, εκτός των άλλων, η τέλεση και οι συνθήκες διάπραξης του αδικήματος ή των αδικημάτων καθώς να διαπιστωθεί ο δράστης ή οι δράστες αυτών, ενώ στον ίδιο ανατίθεται και το καθήκον της λήψης μέτρων δικονομικού καταναγκασμού (προσωρινή κράτηση ή περιοριστικών όρων), όπου τούτο κρίνεται απαραίτητο.

Ο θεσμός του ανακριτή στην Ελλάδα, ωστόσο, λειτουργεί κάτω από συνθήκες ιδιαίτερα αντίξοες και προσκρούει σε διαφρωτικά προβλήματα, για τα οποία υπεύθυνος δεν είναι ο ίδιος. Η δε Πολιτεία, που έχει το βάρος της επίλυσης των διαφρωτικών αυτών προβλημάτων και της δημιουργίας των συνθηκών εκείνων, που θα καθιστούν αποτελεσματικό το ανακριτικό - δικαιοδοτικό έργο του ανακριτή, δείχνει είτε να αγνοεί είτε να μην θέλει, ν' ασχοληθεί σοβαρά με την επίλυση των σχετικών προβλημάτων. Παρά ταύτα - και ίσως εκεί να βρίσκεται και ο ερρηγοισμός της Πολιτείας - το ανακριτικό έργο διεκπεραιώνεται με προσπάθειες των τακτικών ανακριτών που ξεπερνούν τα όρια που μια άλλη ενδεχομένως πολιτισμένη κοινωνία θα απαιτούσε από τους δικαστές της που ασκούν τα συγκεκριμένα καθήκοντα.

Ενδεικτικά, έτσι, θα ήθελε να επισημάνει κάποιος που θα επεδίεχνε ενδιαφέρον για την πραγματικότητα και την αποτελεσματικότητα του δικονομικού μας συστήματος, στο Πρωτοδικείο Αθηνών σαράντα (40) Ανακριτές, Τακτικοί (μεταξύ των οποίων και οι ασχολούμενοι με υποθέσεις ναρκωτικών) και Ειδικό, χρεώνονται συνολικά και σε ετήσια βάση ιδιαίτερα μεγάλο - αναλογικά με τις δυνατότητες που τους προσφέρει το εργασιακό τους περιβάλλον αλλά και εν γένει σε σχέση με όσα θα ανέμενε κανείς από έναν μόνο δικαστή - αριθμό δικογραφιών. Καθένας από τους Τακτικούς Ανακριτές, ειδικότερα, που καλύπτουν τον μεγαλύτερο αριθμό των Ανακριτών του Πρωτοδικείου, εντός του έτους 2010 χρέωθηκε διακόσιες δέκα (210) δικογραφίες περίπου και καλείται, συνακόλουθα, να περαιώσει την ανάκριση κατά μέσο σε τριάντα πέντε (35) υποθέσεις το δίμηνο, πολλές από τις οποίες απαιτούν σημαντικό αριθμό ανακριτικών ενεργειών, σύνταξη πολύπλοκων κατηγορητηρίων κλπ. Άλλωστε είναι γνωστό και μία ή δύο μόνο υποθέσεις σε ένα ανακριτικό γραφείο μπορεί - και είναι το σύνθημα για τα δεδομένα του Πρωτοδικείου Αθηνών - να απαιτήσουν σχεδόν ολοκληρωτική και επίπονη ενασχόληση από τον Ανακριτή. Το ίδιο, εξάλλου, ισχύει και για πολλά από τα Δικαστήρια στην υπόλοιπη Ελλάδα, όπου επίσης παρουσιάζεται μεγάλη δυσκολία και πολυπλοκότητα στις υποθέσεις της κύριας ανάκρισης και όπου μάλιστα το σύνθημα είναι ο Ανακριτής, που στις περισσότερες περιπτώσεις είναι μόνο ένας, να βρίσκεται συνεχώς σε επιφυλακή για πάσης φύσεως ανακριτικές υποθέσεις (υποθέσεις ναρκωτικών κλπ.).

Παρά ταύτα οι Ανακριτές διεκπεραιώνουν, και τις περισσότερες φορές με ιδιαίτερα αξιοζήλευτη ποιότητα απόδοσης, μεγάλο κατά μέσο όρο αριθμό υποθέσεων, που είναι παραπάνω από ικανοποιητικός για τις συνθήκες εργασίας τους και το βάρος των αδικημάτων που διερευνούν. Εντούτοις, παραμένει προς επεξεργασία μεγάλος αριθμός υποθέσεων, για τις οποίες ο Ανακριτής δεχεται ενίοτε και τα δυσμενή, για την όποια καθυστέρηση, σχόλια των ενδιαφερομένων, της κοινής γνώμης (σε κάποιες υποθέσεις που παρουσιάζουν γενικότερο ενδιαφέρον) και - δυστυχώς - και ορισμένων εκ των δικηγόρων, μολονότι οι συνθήκες διεξαγωγής του ανακριτικού έργου θα έπρεπε στους τελευταίους να είναι αντιληπτές.

Στις παραπάνω ιδιαίτερα δυσμενείς συνθήκες, ασφαλώς, έρχονται να προστεθούν και τα υπόλοιπα καθήκοντα που ανατίθενται στους Ανακριτές ενός Πρωτοδικείου. Ενδεικτικά και πάλι, έτσι, κάθε Ανακριτής στο Πρωτοδικείο Αθηνών συμμετέχει τουλάχιστον μία (1) φορά την εβδομάδα σε πανικά Δικαστήρια (Μονομελή και Τριμελή Πλημμελειοδικεία και Μ.Ο.Δ.), με ό,τι σημαίνει για το έργο του η συγχρηματική περίπτωση διακοπής της συνεδρίασης και άλλη ή άλλες, διαδοχικές, ημέρες, και χρεώνεται σημαντικό αριθμό υποθέσεων ως μέλος του οικείας σύνθεσης του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών (βουλευμάτα), που κατ' έτος αγγίζουν ή και ξεπερνούν (με τα σημερινά δεδομένα) τις ογδόντα (80) και από τις οποίες μεγάλο μέρος αφορούν σε ιδιαίτερα σοβαρά αδικήματα και με μεγάλο αριθμό κατηγορουμένων. Επίσης, ο Ανακριτής εκδικάζει και υποθέσεις εκουσίας δικαιοδοσίας (γνήσιες υποθέσεις εκουσίας δικαιοδοσίας, ακούσιες νοσηλείες και διαθήκες). Με συνυπολογισμό δε και των υποθέσεων που απαιτούν από τον Ανακριτή άμεση ενασχόληση, σύνταξη κατηγορητηρίων, λήψη απολογιών και διενέργεια επειγουσών ανακριτικών ενεργειών, φθάνουμε να διατίθενται στον Ανακριτή, που υπηρετεί στο Πρωτοδικείο Αθηνών, δύο (2) εργάσιμες ημέρες το πολύ για τη διενέργεια των προγραμματισμένων ανακριτικών πράξεων (μαρτυρικές καταθέσεις, απολογίες κλπ.). Το ίδιο, κατ' αναλογία, ισχύει και για τον Ανακριτή που υπηρετεί στα υπόλοιπα Δικαστήρια, όπου το σύνθημα είναι να χρεώνεται και πολιτικές υποθέσεις, να συμμετέχει σε πανικά Δικαστήρια κλπ., δηλαδή να ενεργεί υπό συνθήκες που μειώνουν αντικειμενικά το χρόνο ενασχόλησής του με το ανακριτικό του έργο.

ΣΕ ΣΕΜΝΗ ΤΕΛΕΤΗ ΣΤΗ ΜΟΝΗ ΠΕΝΤΕΛΗΣ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΑΜΕ ΚΑΙ ΦΕΤΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ ΜΑΣ ΠΟΥ ΕΞΗΛΘΑΝ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Στον κατάμεστο Ναό της Ιεράς Μονής Πεντέλης και με τις ευλογίες του καθηγούμενου κ. Ιωάννη, αποχαιρέτησαμε και φέτος του Συναδέλφους μας που, λόγω ορίου ηλικίας, αποχώρησαν από την Υπηρεσία.

Ο Πρόεδρος της Ένωσής μας Χαρ. Αθανασίου τους απηύθυνε τα πιο κάτω λόγια.

Σήμερα, για μια ακόμη φορά, είμαστε εδώ, πιστοί στην παράδοση, που εδώ και πολλά χρόνια δημιουργήθηκε, για να τιμήσουμε τους συναδέλφους μας, που εξέρχονται της υπηρεσίας, ύστερα από 40 περίπου χρόνια προσφοράς και ανάλωσης στο ιδανικό της Δικαιοσύνης.

Είμαστε εδώ, όχι μόνο από καθήκον, αλλά, κυρίως, από αγάπη προς τους συναδέλφους μας, που έχουν καταξιώσει στη συνείδηση των πολιτών για τη μακρόχρονη διακονία της Δικαιοσύνης.

Είμαστε εδώ, ως οφειλέτες, προς αυτούς τους Δικαστικούς Λειτουργούς, για ό,τι μας διδάξαν και για τις παρακαταθήκες που σήμερα μας παραδίδουν.

Είμαστε εδώ να ευχαριστήσουμε το Θεό, που μας έδωσε δύναμη, να περαιώσουμε ένα ακόμη γόνιμο δικαστικό έτος.

Και αποτελεί ιδιαίτερη τιμή για εμένα, που, ως εκπρόσωπος των δικαστικών λειτουργών, των μελών του ΝΣΚ και της Ομοσπονδίας Δικαστικών Υπαλλήλων, καλούμαι να απευθύνω αποχαιρετιστήριο και συγχρόνως ευχαριστήριο λόγο για τους συναδέλφους μας, που σήμερα παραδίδουν τη σκυτάλη στους νεώτερους.

Να τους αποχαιρέτισω στην Ιερά αυτή Μονή, που με αγάπη και ευλάβεια μας φιλοξενεί όλα αυτά τα χρόνια από της καθιέρωσης αυτού του εκκλησιασμού με τη λήξη του δικαστικού έτους.

Και να ευχαριστήσω, ιδιαίτερα, εσάς προσωπικά Θεοφιλέστατε Καθηγούμενε για την αγάπη με την οποία μας περιβάλλετε και τη φιλοξενία που μας παρέχετε, αλλά και για όσα αθόρυβα και ειλικρινά προσφέρετε στον Ιερό αυτό τόπο, στο εκκλησιασμά και στην εκκλησία μας.

Τέλος, να ευχαριστήσω και τα μέλη της εκλεκτής Χορωδίας, που συνόδευσαν την Ιερή ακολουθία.

Αγαπητοί και σεβαστοί μας συνάδελφοι.

Ο Πλωτίνος γράφει ότι «ο καθένας προβάλλει τον εαυτό του με τον τρόπο ζωής του και το έργο του». Η Ελληνική Δικαιοσύνη είναι υπερήφανη που την υπηρετήσατε, που με τη ζωή και τις υπηρεσίες σας, τη δικαιοσύσατε. Που δικαιοσύσατε όλους εμάς που σας είχαμε υπόδειγμα και παράδειγμα, που σε δύσκολες στιγμές, όταν πληττόταν το κύρος της Δικαιοσύνης από

διαβολές και επικρίσεις, απαντήσαμε στους επικριτές και διαβολείς, προβάλλοντας το ήθος και την αρετή σας. Να γιατί εκτός από την αγάπη μας έχετε και το σεβασμό μας.

Συνδυάζοντας, αρμονικά τη δικαστική ανεξαρτησία με τη νομική παιδεία, διακηρύξατε ότι ο δικαστής δεν κινδυνεύει ποτέ να εκτεθεί όταν στηρίζει τη δικαιοδοτική του κρίση και τη στέρεη επιστημονική του γνώση στην παιδεία και στο ήθος του.

Και δεν πρέπει να διαφεύγει την προσοχή κανενός τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει ο δικαστής όταν εφαρμόζει το νόμο, γιατί ο δικαστής πραγματώνει το νόμο στη συγκεκριμένη περίπτωση, αλλά, συγχρόνως, υπόκειται στο νόμο. Και ο νόμος έχει κενά, ασάφειες, ατέλειες, ηθελήματα ή αθέλητα, χρησιμοποιεί αφηρημένη διατύπωση, αόριστες έννοιες, περιέχει μόνο το πλαίσιο στο οποίο θα κινηθεί ο Δικαστής. Ο νόμος είναι προϊόν πολιτικών, πολιτισμικών, κοινωνικών, ιδεολογικών και οικονομικών ανταγωνισμών, συγκρούσεων, ιδεολογιών και συγκυριών, που με το χρόνο μεταβάλλονται. Ο Δικαστής όταν καλείται να τον εφαρμόσει βρίσκεται αντιμέτωπος με τις μεταβολές αυτές και τις νέες πραγματικότητες που έχουν προκύψει, τις οποίες και να θέλει δεν μπορεί να αγνοήσει. Είναι, συνεπώς, υποχρεωμένος, να επιδείξει δημιουργική ικανότητα και να προβεί σε αξιολογήσεις κατά την ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου.

Όλα αυτά, αγαπητοί συνάδελφοι, τα συνδυάσατε και τα εφαρμόσατε στη δικαστική ζωή, έχοντας ως οδηγό σας την επείκεια και ως κύριο στόχο σας την κοινωνική ειρήνη.

Σήμερα φθάσατε στο τέλος της μαχόμενης δικαστικής αποστολής σας. Μια νέα πραγματικότητα εμφανίζεται και μια νέα προοπτική ανοίγει. Δύσκολη η αποδοχή αυτής της πραγματικότητας για ανθρώπους που τη ζωή τους έταξαν να υπηρετούν μια ιδέα, σκυμμένοι στα χαρτιά και τις δικογραφίες. Οι νεότεροι συναδέλφοί μας, όπως και με εμάς συνέβαινε παλαιότερα, δύσκολα μπορούν αντιληφθούν τη συναισθηματική φόρτιση. Φόρτιση για τους αποχωρούντες, αλλά και για όλους εμάς που σας αποχαιρέτούμε. Για τους ίδιους, γιατί δεν είναι καθόλου εύκολο, μεμιάς να αποκοπείς από ένα σκοπό ζωής και ένα δόσιμο, οιονεί ιεραποστολικό. Δόσιμο για τη στήριξη μιας ιδέας και ιεραποστολικό για τη διατήρηση και την εμπέδωση της στους πολίτες. Και δεν είναι εύκολο να αποχωρίζεσαι ένα κλάδο, που για τους περισσότερους δεν ήταν επιλογή βιοπορισμού, αλλά δόσιμο ψυχής. Δόσιμο και ανάλωση. Μεράκι και θυσία. Προβληματισμός και αγωνία. Αυτή είναι η πορεία των λειτουργών της Θέμιδος και δεν αποτελούν σχήμα λόγου τα λεγόμενα.

Φόρτιση όμως και για όλους εμάς, που είχαμε την ευτυχή συγκυρία να συνεργαστούμε με πολλούς από εσάς και να σας

Τέλος, και τα μέσα που ο Ανακριτής διαθέτει είναι πενιχρά και απαραιτήτως, με αποτέλεσμα, και από την αιτία αυτή να δυσχεραίνεται το έργο του και η διερεύνηση της κάθε υπόθεσης να καθιστάται γι' αυτόν εξαιρετικά επίπονη και μακρόχρονη. Εργάζεται με έναν ή μία Γραμματέα, χωρίς περαιτέρω την προήκουσα υλοτονητική υποδομή, απαιτείται δε, σε ορισμένες περιπτώσεις, να επιμεληθεί ακόμη και της έγκαιρης επίδοσης των κλήσεων που δυσχεραίνεται ενίοτε και από ελλείψεις των δικαστικών επιμελητών. Όλες οι παραπάνω ελλείψεις και τα προβλήματα, μάλιστα, καθιστούν τις περισσότερες φορές εμφανή σε περιπτώσεις σημαντικών υποθέσεων που χειρίζονται Ειδικό Ανακριτές, όπου υπάρχει έντονο το δημόσιο ενδιαφέρον και όπου, περιέργως, δεν γίνονται αντιληπτές ούτε επισημαίνονται (ούτε από το νομικό κόσμο) οι δυσχερείς συνθήκες, υπό τις οποίες διενεργείται το ανακριτικό έργο.

Εν κατακλείδι είναι απαραίτητο να ληφθούν υπόψη όλες οι προαναφερόμενες παράμετροι. Στα πλαίσια δε μιας προσπάθειας, που θα εμμένει στο ισχύον σύστημα της κύριας ανάκρισης, είναι απαραίτητη, εκτός των άλλων που σχετίζονται με την αποφυγή της πολλαπλής φύσεως απασχόληση των Ανακριτών, η λήψη περαιτέρω μέτρων, που θα καταστήσουν πιο εφικτό και αποτελεσματικό το ανακριτικό έργο. Από καιρό γίνεται λόγος για δικαστική αστυνομία, που ήδη λειτουργεί σε άλλες χώρες (βλ. Ιταλία) και της οποίας η σύσταση θα υποβοηθήσει με σοβαρότητα τον Ανακριτή στο ανακριτικό του έργο. Ομοίως έχει επισημανθεί η αναγκαιότητα δημιουργίας και σώματος πραγματογνωμόνων, που άμεσα, και χωρίς χρονοσφρίβη ή άλλα προσκόμματα που σήμερα συχνά παρουσιάζονται, θα διενεργούν τις πραγματογνωμοσύνες που κάθε φορά κρίνονται απαραίτητες. Κυρίως όμως, σε ακολουθία με τις παραπάνω διαπιστώσεις, κρίνεται απαραίτητη η δημιουργία των συνθηκών εκείνων, που θα καταστήσουν δυνατή την απασχόληση του Ανακριτή αποκλειστικά με το ανακριτικό του έργο και την ποιοτική αναβάθμιση της ερευνητικής του δράσης.

Σε κάθε περίπτωση, τέλος, είναι αυτονόητο ότι ο προβληματισμός για την τυχόν αναμόρφωση του ισχύοντος συστήματος της ανάκρισης, με βάση και τα δεδομένα και τις διαπιστώσεις άλλων χωρών, παραμένει.

ακολουθήσουμε από κοντά, από τη ρίζα ως την κορυφή. Πολλοί, αγαπητοί μου συνάδελφοι, εξαντλήσατε την ιεραρχία και ορισμένοι ηγηθήκατε της Δικαιοσύνης. Ο καθένας, όμως, ανεξαρτήτως της θέσης που κατείχε με τις ψυχικές δυνάμεις και τις σωματικές του αντοχές αποτέλεσε όλα αυτά τα χρόνια στήριγμα της Δικαιοσύνης, γιατί όλοι σας κάνατε τη γνώση αρετή και προσφέρατε με την παρουσία, την εργατικότητα και τις ικανότητές σας, πολύτιμη ύλη για το οικοδόμημα της Δικαιοσύνης.

Μη θεωρήσετε, όμως, ότι σήμερα τελειώνει η αποστολή σας. Ότι κλείνει ο δικαστικός σας κύκλος. Ο αγώνας και η προσφορά στη Δικαιοσύνη δεν έχει τέλος. Μόνο που τώρα μεταφέρεστε από τον αγωνιστικό στίβο στην εξέδρα. Και η εξέδρα είναι δύσκολη περίπτωση, γιατί είναι ο παρατηρητής, ο κριτής. Θα ξέρομε ότι από εκεί θα μας παρακολουθούν τα άγρυπνα μάτια σας για να βλέπουν, αν οι παρακαταθήκες που αφήνετε είναι σε καλά χέρια. Και εμείς έχουμε χρέος, ακέραιες να τις διαφυλάσσουμε για να τις παραδώσουμε αναλλοίωτες στους νεότερους, πιστοί στις παραδόσεις της Ελληνικής Δικαιοσύνης.

Όσοι το παρόν αποσιωπήσατε στις οικογενείς σας, που όλα αυτά τα χρόνια σας στερήθηκαν, συμπαραστάμενες στο δύσκολο έργο σας.

Και επιτρέψτε μου να κλείσω, αυτή τη σύντομη και μικρή απόδοση τιμής με μια εξομολόγηση, που σε κάποια στιγμή, εντελώς αυθόρμητα, μου έκανε ο Πρόεδρος μας, ο Πρόεδρος του Α.Π. ο Γιώργος ο Καλαμίδας, και που νομίζω όλους μας, μας εκφράζει. Είπε, ο Πρόεδρος «Μπορεί να έγινα Πρόεδρος του Αρείου Πάγου, αλλά ποτέ δεν ξέχασα τον Πρωτοδική Καλαμίδα».

Αυτή η εξομολόγηση του κ. Προέδρου, χαρακτηρίζει το σύνολο των Ελλήνων Δικαστικών Λειτουργών. Χαρακτηρίζει τη δικαστική ζωή και κοινωνική διαδρομή σας, και σας ευχαριστούμε γι' αυτό.

Να είστε καλά.

ΔΙΚΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

Μιά άλλη άποψη για τα αναδρομικά και τις αποδοχές των κρατικών λειτουργιών

του Προέδρου της Ένωσής μας κ. Χαράλαμπου Αθανασίου

Το άρθρο αυτό δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» της 16/5/2011, ως απάντηση σχετικού άρθρου, στην ίδια εφημερίδα, του καθηγητή του Συνταγματικού Δικαίου κ. Σταύρου Τσακιδάκη. Το αναδημοσιεύουμε λόγω της μεγάλης απήχησης που έτυχε και των θετικών σχολίων που προκάλεσε στο Νομικό και όχι μόνο κόσμο.

Η κριτική, η καλόπιστη και ως εκ τούτου αντικειμενική και προσφέρουσα κριτική, πάντα χαρακτηρίζει τους πανεπιστημιακούς μας δασκάλους. Τους δασκάλους εκείνους, που σε δύσκολες εποχές τρέχαμε να γεμίσουμε τα αμφιθέατρα της Νομικής Σχολής

για να τους ακούσουμε, να πάρουμε γνώση και δύναμη και με τη σειρά μας να δώσουμε στον κόσμο, στον απλό πολίτη, ελπίδα και φρόνημα. Να ακούσουμε τη φωνή τους, ως λόγο στήριξης του δημοκρατικού πολιτεύματος, ως λόγο εμπέδωσης της έννοιας της διάκρισης των εξουσιών, το πλέον χαρακτηριστικό γνώρισμα του Κράτους Δικαίου (Αλήθεια, τι θα σκέπτονται, ο Αριστοτέλης, ο Ιωάννης ο Ακτμήμων, ο Μοντεσκιέ ..., αν άκουγαν σήμερα τους όψιμους αναθεωρητές των παγκόσμιων υπερσυνταγματικών και υπερνομοθετικών αρχών και διατάξεων;) Οι φωνές αυτές, αν δεν χάθηκαν, εκλείπουν χρόνο με το χρόνο, μέρα με τη μέρα. Αντικαθίστανται με φωνές εφήμερου εντυπωσιασμού, ιδιότυπου λαϊκισμού και κατευθυνόμενου λόγου. Γιατί, πως αλλιώς να εξηγηθεί, ο επιχειρούμενος αποπροσανατολισμός της κοινής γνώμης, όταν επιδιώκεται, με ευχάριστα ακουστικά ερεθίσματα, η αντίδραση του ανημέρωτου και, πράγματι, μαστιζόμενου από την οικονομική κρίση πολίτη;

Με το προχθεσινό (8 Μαΐου 2011) άρθρο του στην εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ», με τίτλο «Δικαστές ή Βουλευτές» ο Καθηγητής του Συνταγματικού Δικαίου κ. Σταύρος Τσακιδάκης (προσωπικά, εκτιμώ το επιστημονικό του έργο), δεν ξέφυγε από την «πεπατημένη» του τελευταίου καιρού. Αναφέρεται στις αποδοχές των δικαστικών λειτουργιών και δεν είναι ο μόνος. Αναφέρεται σε ένα θέμα, που από άστοχους χειρισμούς των αρμοδίων οργάνων, επανήλθε, πρόσφατα, στην επικαιρότητα, λόγω των διεκδικήσεων των Βουλευτών. Και, βέβαια, είναι δικαίωμα του οποιουδήποτε να έχει άποψη, για το πώς πρέπει να διαμορφώνονται οι αποδοχές στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και, φυσικά, οι αποδοχές των δικαστικών λειτουργιών. Αυτό, όμως που έχει καθήκον ένας αντικειμενικός (πανεπιστημιακός) αρθρογράφος, είναι να καταγράφει την πραγματικότητα. Να ενημερώνει για τη συνταγματική θέση και την κοινωνική αποστολή των δικαστών. Να ενημερώνει για τη λειτουργία και τις αρμοδιότητες των τριών λειτουργιών του Κράτους, εκτός, αν θεωρεί, ότι πρέπει να παραβιάζεται το Σύνταγμα.

Για παράδειγμα. Δεν μπορεί σήμερα να γίνεται λόγος, για Πρωτοκαθεδρία- Παντοδυναμία του νομοθετικού σώματος, γιατί, κάθε λειτουργία (Νομοθετική - Δικαστική - Εκτελεστική) στο χώρο αρμοδιότητάς της, που το σύνταγμα οριοθετεί, έχει την «πρωτοκαθεδρία» και «κυριαρχία» αλλά μέχρι εκεί και τίποτε περισσότερο. Βέβαια, στο νομοθετικό σώμα, στη Βουλή, ανήκει η νομοθετική λειτουργία, και αυτή είναι το ύψιστο έργο, στη λειτουργία του Κράτους δικαίου. Όμως, η κοινωνική συνείδηση, μέσα από το Σύνταγμα, τα Διεθνή Πρωτόκολλα και τις Διεθνείς Συμβάσεις, έθεσε περιορισμούς. Περιορι-

σμούς που η δικαστική λειτουργία είναι ταγμένη να προστατεύσει. Μπορεί να φανταστεί κανείς το νομοθέτη να θεσπίζει διάταξη με την οποία θα ορίζεται ότι οι Ποινικοί νόμοι θα έχουν αναδρομική ισχύ; ή ότι θα απαγορεύεται ο γάμος; Τα Δικαστήρια δεν θα εφαρμόσουν τέτοιους (αντισυνταγματικούς) νόμους, αλλά, επί πλέον, οι κοινώς αποδεκτές δικαιοτικές αρχές, που συγκροτούν την ιδέα της Δικαιοσύνης, παρέχουν την δυνατότητα στο δικαστήριο να μετριάσει τις ακρότητες ενός συνταγματικού μεν, αλλά άνισου και, συνακόλουθα, άδικου νόμου.

Θα ανέμενε κανείς να τονισθεί και μια άλλη αλήθεια: Ότι, δηλαδή, η εκτελεστική εξουσία έχει καθυποτάξει τη νομοθετική εξουσία και αποπειράται, κατά καιρούς, (ευτυχώς ανεπιτυχώς), να καταστήσει θεραπευαίνιδα της και τη δικαστική εξουσία.

Έχει, επίσης, καθήκον ο σωστός αρθρογράφος, ενημερώνοντας τους αναγνώστες του, να πει: Ότι οι δικαστές και εισαγγελείς είναι ισόβιοι λειτουργοί του Κράτους, ισότιμοι και ισόκυροι με τους λειτουργούς των άλλων δυο λειτουργιών (εκτελεστικής και νομοθετικής). Ότι οι αποδοχές τους ρυθμίζονται απευθείας από το Σύνταγμα, το οποίο ορίζει ότι είναι ανάλογες με το λειτουργήμα τους, ότι το Δικαστήριο που τις καθορίζει δεν συγκροτείται αμιγώς από Δικαστές, αλλά το ίδιο το Σύνταγμα ορίζει ότι είναι εννεαμελές, συγκροτούμενο από 3 καθηγητές της Νομικής Σχολής, 3 Δικηγόρους και 3 Δικαστές. Ότι οι δικαστικοί λειτουργοί υπέστησαν τις μεγαλύτερες περικοπές των αποδοχών τους από οποιοδήποτε άλλον εργαζόμενο στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, ότι είναι οι λιγότερο καλά αμοιβόμενοι από τους συνάδελφους τους στην Ευρωζώνη και όχι μόνο και από πολλούς άλλους μισθοδοτούμενους από το Ελληνικό Δημόσιο. Ότι οι δικαστές δεν «εφεύραν τρόπους για να επιτύχουν αύξηση των αποδοχών τους», αλλά ζήτησαν το αυτονόητο, δηλαδή να εφαρμοσθεί και γι' αυτούς το Σύνταγμα. Ότι οι επιδικασθείσες από το πιο πάνω Δικαστήριο αποδοχές αφορούν διαφορές των ετών 2002 έως 2007 και δεν ευθύνονται οι δικαστικοί λειτουργοί που η Πολιτεία με τόση καθυστέρηση τις καταβάλλει και μάλιστα μειωμένες, τμηματικά και άτοκα και μετά από δύο αναστολές. Ότι οι Δικαστικοί λειτουργοί έχουν μόνο το μισθό τους και ουδέν άλλο, αφού απαγορεύεται οποιαδήποτε άλλη επαγγελματική ενασχόλησή τους και ότι το ποσό, που τους χορηγείται, ως αποζημίωση, για την ταχύτερη διεκπεραίωση των υποθέσεων, αφορά την εκτός δημοσιούπαλληλικού ωραρίου κατ'οίκον εργασία τους, εργασία κατά τις εορτές και αργίες. Με ποια λογική, συνεπώς, δεν πρέπει να αμειβεται αυτή η εργασία; Και με ποια σκέψη η διεκδίκηση του αυτονόητου αποτελεί άσκηση δημοσιονομικής πολιτικής;

Θα έπρεπε ο κ. καθηγητής πριν εξαπολύσει την (ελπίζουμε όχι μεθοδευμένη) επίθεση κατά της Δικαιοσύνης να είχε ενημερωθεί για το άρθρο του Λευτέρη Παπαδόπουλου στα «ΝΕΑ» της 19-3-2011 με το οποίο, αντικειμενικά, εύγλωττα και παραστατικά, δίνει απαντήσεις στις επικρίσεις του. Επίσης, θα έπρεπε να είχε ενημερωθεί και για το ότι ο γράφων ουδέποτε έκανε λόγο για «λευκή απεργία», αλλά για καθυστέρηση στην απονομή της Δικαιοσύνης, ως αναγκαία συνέπεια, αν οι δικαστικοί λειτουργοί παύσουν να εργάζονται κατά τις εορτές και αργίες.

Όσον αφορά την καθυστέρηση απονομής της Δικαιοσύνης στη Χώρα μας, για την οποία

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΕ ΔΙΚΟΜΑΝΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΡΕΨΟΔΙΚΟΥΣ ΔΙΑΔΙΚΟΥΣ

Άρθρο του

Ιωάννη Παπαϊωάννου, Προέδρου Πρωτοδικών, μέλους του Δ.Σ. της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων

Ένα σημαντικό πρόβλημα και λειτουργία της δικαιοσύνης, κυρίως των ποινικών δικαστηρίων, αποτελούν οι δικομανείς και στρεψόδικοι διάδικοι. Πρόκειται για άτομα που αντιμετωπίζουν τις δικαστικές αίτησες όχι ως χώρους επίλυσης διαφορών - ο τεμα-

τισμός των υποθέσεων ελάχιστα τους ενδιαφέρει και άλλωστε είναι πάντα άδικος και ύποπτος όταν δεν είναι σύμφωνος με τις δικές τους απόψεις - αλλά ως τους φυσικούς χώρους εκδήλωσης της κοινωνικής δραστηριότητάς τους και επένδυσης του προσωπικού χρόνου τους. Τα ίδια άτομα συνήθως επιδεικνύουν ανάρμοστη συμπεριφορά προς το δικαστήριο αλλά και τους άλλους διάδικους, υποβάλλουν ανυπόστατους νομικούς και πραγματικούς ισχυρισμούς και είναι προκατειλημμένα ότι «όλο το σύστημα» έχει συνωμοτήσει σε βάρος τους.

Ατυχώς, εμείς οι δικαστές, άθελά μας, ενθαρρύνουμε κάποιες φορές τα συγκεκριμένα άτομα, επιτρέποντας, στις δίκες που εκείνα συμμετέχουν, τη διεξαγωγή διαδικασιών «πολυτελών», δυσανάλογων με το αντικείμενο και την ουσία των σχετικών υποθέσεων. Τούτο συμβαίνει επειδή γνωρίζουμε ότι τέτοιοι διάδικοι είναι έτοιμοι να παρεξηγήσουν οποιαδήποτε παρέμβασή μας, να δημιουργήσουν ένταση στο ακροατήριο, να υποβάλλουν άσκοπα αιτήσεις εξαίρεσης και γενικά να διαταράξουν τη διαδικασία, αλλά και να υποβάλουν σε βάρος μας ανυπόστατες αναφορές, μηνύσεις και συναφή, για την αντιμετώπιση των οποίων-έστω και αν τελικά καταλήξουν στο αρχείο-θα απαιτηθεί προηγουμένως να αναλώσουμε τμήμα του ωφέλιμου δικαστικού χρόνου μας. Τις «ευχέριές τους» αυτές τις γνωρίζουν βέβαια και οι εν λόγω διάδικοι και τις εκμεταλλεύονται.

Ωστόσο, η παραπάνω τακτική και ανοχή μας στην αντιμετώπιση των συγκεκριμένων διαδίκων, έστω και δικαιολογημένη σε κάποιο βαθμό, δεν είναι μόνο δικονομικά εσφαλμένη και αναποτελεσματική, αλλά είναι και άδικη απέναντι στους υπόλοιπους διαδίκους, αφού συχνά έχει ως συνέπεια είτε να μην καταστεί δυνατή η συζήτηση των δικών τους υποθέσεων στην ίδια δικάσιμο, είτε η συζήτηση των υποθέσεών τους να διεξαχθεί σε χρόνο και τρόπο συντομότερο του απαιτούμενου. Όσο για τις αναφορές κλπ. από τους δικομανείς και στρεψόδικους διαδίκους, ο δικαστής οφείλει φυσικά να μην τις υπερτιμά και να μην κάμπτεται από αυτές.

Κανείς δεν είναι υπερήφανος, αλλού θα έπρεπε να αναζητήσει τις αιτίες της καθυστέρησης. Ν' αναφέρω, μόνο, ότι ουδείς δικαστικός λειτουργός στις Ευρωπαϊκές χώρες επεξεργάζεται, σε ετήσια βάση, τόσες υποθέσεις όσο οι Έλληνες δικαστικοί λειτουργοί, ότι 300 Δικαστές του Πρωτοδικείου της Αθήνας εξέδωσαν, κατά το παρελθόν έτος, 360.000, πολιτικές και ποινικές αποφάσεις και ότι 40 ανακριτές χειρίστηκαν και διεκπεραίωσαν 4.800 ανακριτικές δικογραφίες και εξέδωσαν 6.500 βουλεύματα.

Τέλος, θεωρώ, ότι η προτροπή του κ. καθηγητή, όπως η νομοθετική εξουσία επιδείξει ευρηματικότητα και ακυρώσει με νόμο δικαστικές αποφάσεις και μάλιστα συνταγματικού δικαστηρίου (του άρθρου 99 του Σ.), δεν μπορεί να προέρχεται από την γραφίδα πανεπιστημιακού (και δη του συνταγματικού δικαίου) δασκάλου.

Κύριε Καθηγητά, στην Ελλάδα έχουμε (ακόμα) Κράτος Δικαίου.